

[1978 மார்ச் 13]

(5) அரசினர் தனித்தீர்மானம்

1977-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்டமுன் வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளித்தல்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I move :—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to clause (2) of Article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Forty-fourth Amendment) Bill, 1977, as passed by the two Houses of Parliament and the short title of which has been changed into ‘The Constitution (Forty-third Amendment) Act, 1977.’”

The said Bill provides for the omission of Articles 31-D, 32-A, 131-A, 144-A, 226-A and 228-A of the Constitution which were inserted by the Constitution (Forty-Second Amendment) Act, 1976. This Bill also provides for certain consequential amendments to Articles 145, 226, 228 and 366 of the Constitution.

The Constitution (Forty-second Amendment) Act, 1976, inserted various Articles in the Constitution to curtail, both directly and indirectly the jurisdiction of the Supreme Court and the High Courts to review the constitutionality of laws. Article 32-A barred the Supreme Court from considering the constitutional validity of any State law in proceedings for the enforcement of fundamental rights unless the constitutional validity of any Central law was also in issue in such proceedings. Article 131-A gave to the Supreme Court exclusive jurisdiction to decide the constitutional validity of a Central law and thus deprived the High Courts of their jurisdiction in respect of the same. Article 144-A provided that the minimum number of Judges of the Supreme Court who shall sit for the purpose of determining the constitutional validity of any Central law or State law shall be seven and required a special majority of two-thirds for the invalidation of such law. Article 226-A barred the High Courts from deciding the validity of any Central law and Article 228-A required that there should be a Bench of at least five Judges for determining the constitutional validity of any State law and prescribed a special majority for a judgment invalidating such a law.

It is considered that Articles 32-A, 131-A and 228-A cause hardship to persons living in distant parts in India. Further, Article 32-A would lead to multiplicity of proceedings as cases relating to the validity of a State law which could be disposed of by the Supreme Court itself, have to

1978 மார்ச் 13] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

be heard first by the High Court. The minimum number of Judges in every case wherein the Constitutional validity of a law is involved, however unsubstantial the challenge might be, results in valuable judicial time being lost in hearing and rejecting submissions that have no substance. The Supreme Court has also expressed in a case which came up before it, the hope that article 144-A would engage the prompt attention of Parliament and would, be amended so as to leave to the court itself the duty to decide how large a Bench should decide any particular case.

[முற்பகல் 10-10]

We may take this opportunity to dwell upon the inconvenience resulting from the enactment of Article 144A which was introduced by the 42nd Amendment to the Constitution. That Article reads thus ;

“ 144—A. Special provisions as to disposal of questions relating to constitutional validity of laws :—(1) The minimum number of Judges of the Supreme Court who shall sit for the purpose of determining any question as to the constitutional validity of any Central law or State law shall be seven.

(2) A Central law or a State law shall not be declared to be constitutionally invalid by the Supreme Court unless a majority of not less than two thirds of the Judges sitting for the purpose of determining the question as to the constitutional validity of such law hold it to be constitutionally invalid.”

The point raised in these appeals undoubtedly involve the determination of questions as to the constitutional validity of a State law but they are so utterly devoid of substance that Mr. Asoke Sen and Mr. Gokhale who appeared for the appellants could say nothing in support of their contentions beyond barely stating them. Were it not for the valiant, though vain, attempt of Mr. Gobind Das to pursue his points, the appeals would have taken lesser time to dispose of than for a Court of seven to assemble.

Article 13 (3) (a) of the Constitution defines “ law ” to include any Ordinance, Order, bye-law rule, regulation, notification, etc. having the force of law with the result that seven Judges of this Court may have to sit for determining any and every question as to the constitutional validity of even orders and notifications issued by the Government, which have the force of law. A Court which has large arrears to contend with has now to undertake an unnecessary burden by seven of its members

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1978 மார்ச் 13]

assembling to decide all sorts of constitutional questions, no matter what their weight or work. It is hoped that Art. 144A will engage the prompt attention of the Parliament so that it may, by general consensus, be so amended as to leave to the Court itself the duty to decide how large a Bench should decide any particular case.

It has, therefore, been proposed to omit Articles 32-A, 131-A, 144-A, 226-A and 228-A.

Article 31-D confers special power on Parliament to enact certain laws in respect of anti-national activities. It is considered that these powers of Parliament to make laws for dealing with anti-national activities and anti-national associations are of a sweeping nature and are capable of abuse. It has, therefore, been proposed to omit Article 31-D.

Under the proviso to clause (2) of Article 368 of the Constitution, any Bill containing amendment which seeks to make any change in the Articles specified in that proviso shall be ratified by the Legislatures of not less than one half of the States by resolutions to that effect passed by those Legislatures before the Bill making provision for such amendment is presented to the President for assent. As many of the amendments in the Constitution (Forty-fourth Amendment) Bill, 1977 seek to make changes in some of the Articles specified in clause (b) of the proviso to clause (2) of Article 368, the Bill has to be ratified by resolution by Legislatures of not less than one half of the States.

Sir, I commend the resolution for ratification by this House.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வரவேற்று, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக இழைக்கப்பட்ட சில தவறுகளைச் சரி செய்கின்ற வகையில் 44-வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டதை நாமெல்லாம் அறிவோம். 42-வது சட்டத் திருத்தம் இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப்பட்டபொழுது என்ன சூழ்நிலையிருந்தது என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர் எல்லோரும் நன்றாக அறிவர். அது, பாராளுமன்றத்திலே யாராலும் எதிர்க்கப்பட முடியாமல் ஒரே நாளில் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தச் சட்டம். பாராளுமன்ற மேலவையிலே இரண்டு உறுப்பினர்கள்தான் அதனை எதிர்க்க

1978 மார்ச் 13]

[திரு. க. சுப்பு]

முடிந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தப்தாரியும், கிரிஷன் காந்த் இவர்கள் இரண்டு பேர்தான் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்களே தவிர, வேறு யாருமே எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை.

அந்த அளவு, குரல்வளை நெறிக்கப்பட்ட நேரத்திலே இந்தத் திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு பெரிய கொடுமைகளை இந்திய நாட்டு ஜனநாயகம் சந்தித்தது என்பதெல்லாம், இன்றைக்கு மறுக்க முடியாத வரலாற்று உண்மைகள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் சில அநீதிகளைச் சரிப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

ஒன்று 31 (டி). அதன் மூலமாக தனிப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகக் கூட திசை திருப்புகின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அடிப்படையிலே இந்த உரிமைகளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டன. ஆர்ட்டிகிள் 14, 19-வது பிரிவிலேயும், ஆர்ட்டிகிள் 14ன் ஈக்குவாலிடி, என்ற உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் திருத்தங்கள் அமைந்திருந்தன. 31 (டி) அறவே ஒழிக்கப்பட்டது. மற்ற தீர்மானங்கள் உச்ச நீதி மன்றம் உயர்நீதி மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் அதிகார வரம்பைக் குறைத்து நடைமுறையிலே பல்வேறு சிக்கல்களை உருவாக்கி, எந்த அளவுக்கு ந்தியை குலைக்க முடியுமோ, அவற்றை எல்லாம் திருத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் இன்றைக்கு வந்திருக்கிற ஜனதா அரசாங்கம்கூட எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கி, ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாக், 42-வது சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இன்னொரு திருத்தம் கொண்டு வரமுடியவில்லை. இதிலே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றிரண்டுதான் கொண்டு வரமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

அதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களுடைய கான்சென்சஸ் அறிந்து, அதன் பிறகுதான் இதை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் மாற்றவேண்டிய திருத்தங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்பு 'பெட்ரல் ரிபப்ளிக்' என்று இருக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானம் போட்டது. 'பெட்ரல்' அவசியம் இல்லை, 'யூனிடரி' என்று போட்டால் போதும் என்று சொல்லப்பட்டது. அவை எல்லாம் சரி செய்யப்பட்டு அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வரப்படவேண்டும்.

மானிலத்தினுடைய உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்தாலும் கூட அவை எல்லாம் ஒருமைப்பாட்டுக்கு விரோதம் என்று சொல்லுகிற நிலை இருக்கிறது. அதைப் போன்ற நிலைமையில், தமிழ்

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 மார்ச் 13]

நாடு தேசிய நீரோட்டத்திலே இருந்து விலகிப் போய்விட்டது என்று சொல்லி, அந்த நீரோட்டத்திற்கு வாய்க்கால் வெட்டுவது போல பல்வேறு அனுவசியமான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட்டார்கள்.

1975-லே இதே மன்றத்திலே சிக்கிப் பற்றிய தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப் பட்ட நேரத்தில் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மிக அருமையாக வாதாடினார்கள். முறையான ஜனநாயக திசையில் நாடு போகிறது. இது மக்களாட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிற வெற்றி என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார். அப்படிப் பேசியிருக்கிற தீர்மானத்தைக்கூட இன்றைக்கு சில பேர்கள் எதிர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு, 'மெர்ஜர்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அதை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

ஆனால் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். சிக்கிப் பற்றிய விவகாரத்திலே, தீர்மானம் 'ரேட்டிபிகேஷனுக்கு' வந்தபோது எப்படி எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டார்களோ, அதே நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு 44-வது திருத்த தீர்மானம் கொண்டுவரும்போது நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

எல்லா உரிமைகளும் ஒடுக்கப்பட்டன. நீதி மன்றங்களின் அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட்டன. உயர்நீதி மன்றமாக இருந்தால் அந்த மாநில சட்டங்களை மாத்திரம் தான் அவை பரிசீலிக்க வேண்டும். Validity of law if it is passed by the State Legislature alone can be reviewed என்று கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்கள் நிறைவேற்றிய சட்டங்களைத் தான் உயர்நீதி மன்றங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய எந்த சட்டத்தையும், அவை செல்லாது என்று வாதிடுவதற்கு எந்த உயர்நீதி மன்றங்களுக்கும் உரிமை கிடையாது என்று சொன்னார்கள்.

மத்திய அரசு சட்டங்களை சுப்ரீம் கோர்ட்டுதான் வாதாடலாம் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். நமக்கு உயர்நீதி மன்றம் சென்னையில் இருக்கிறது. அங்கே நாம் வாதாடலாம். எந்த சட்டத்தை நாம் எதிர்க்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும் டெல்லிக்குத் தான் செல்லவேண்டும். டெல்லி என்ன அருகில் இருக்கிறதா? வாதாடுவதற்கான அடிப்படை உரிமைகள் கூட இந்த நாட்டிலே இருந்து நீக்கப்பட்டன.

1978 மார்ச் 13]

[திரு. க. சுப்பு]

சாதாரண மக்களால் டெல்லிக்கு போகமுடியுமா? பணம் இருக்கிறதா? என்.ஜி. ஒக்களுக்கு கொடுக்கக்கூட பணம் கிடையாது, தாய்மார்கள் கட்டுவதற்கு சேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று வாதாடக்கூடிய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் இதனை நன்றாக உணர்வார்கள். டெல்லிப்பட்டணம் செல்ல அதிகம் செலவாகும் என்ற நிலையில் இயலாத நிலையில் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. அன்றையதினம் கூட எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்க முடியாத நிலைமை சில கட்சிகளுக்கு இருந்தன. நல்லவேளையாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அந்த நிலை இல்லை.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்)

இந்த அரசுக்கு ஒரு மணிமுடியாக இருக்கிற மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை எல்லாம் உணர்வார்கள். சில பேர்களுக்கு அமைச்சராக இருந்தால்தான் மதிப்பு வரும். ஆனால் இவரால் இந்த அமைச்சரவைக்கு மதிப்பு. அவர் நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாக இருந்தார். அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்தவர். இந்த அமைச்சரவைக்கே அவர் மணிமுடி என்று தான் கருதுகிறோம்; அவர் நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அவர் நன்றாகச் சொன்னார்கள். இந்த நாடே ஒரு 'பிரிசன் அவுசாக' ஆக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த அளவுக்கு சொல்லக்கூடிய எண்ணம் வேறு யாருக்கு வரும்? ஜூடிசியல் மைன்ட் உள்ளவர்களுக்குத் தான் வரும். மற்றவர்களுக்கு மைன்டே இல்லையா என்று கேட்கக்கூடாது. I don't mind

(முற்பகல் 10-20)

இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அல்ல பிரச்னை.

ஆனால் கூட, நம்முடைய சட்டமன்றப் இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டத்தால் இந்தியா முழுவதும் சிறைக்கூடமாக மாற்றப்படும் சூழநிலை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் இது, அப்படிப்பட்ட இருண்ட நேரத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் இது. இதை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிகூட நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கவில்லை. யாரும் இதை எதிர்க்கவில்லை. இன்றைக்கு நியாயவுணர்வுள்ள அத்தனை பேரும் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் அன்று ஏன் அதை உணரவில்லை. அப்படி உணர்வற்ற மரக்கட்டைகளாக இந்த நாட்டுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்த நேரம் அது. உணர முடியாமல், மரக்கட்டைகளாக இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு உணரும் நிலைமைக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே அன்றைக்கு அந்தச் சட்டங்களைப் பாராட்டிய, வாதாடிய சக்திகள் எல்லாம் எத்தனையோ இருக்கின்றன.....

[1978 மார்ச் 13]

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மரக்கட்டைகள் என்று சொல்கிறார்களே, அது அவைக்குறிப்பில் இருக்கவேண்டுமா? - துணைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இது ஒழுங்குப் பிரச்சனை அல்ல என்பதால், மேலே என் பேச்சைத் தொடர்கிறேன். நான் சொல்வது அன்று 42-வது அரசியல் சட்டம் கொண்டு வரும்போது இருந்தவர்களின் நிலை பற்றி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நண்பர் சுப்பு அவர்கள் எல்லா விவரமும் தெரிந்தவர்; தீர்ப்பு வழங்கவேண்டியது சபையில் இருக்கும் தலைவர். அப்படியிருக்க, அவரே தீர்ப்பு வழங்கிக் கொண்டு, அவரது பேச்சைத் தொடருவது முறைதானா? தாங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னதில் அன்பார்லிமென்டரி எதுவும் இல்லை. நீங்கள் கொடுத்த பாராளுமன்றப் ப்ரோசீடிங்சில் rump of parliament—Parliament was made into a rump. என்று இருக்கிறது. நீங்கள் கொடுத்ததை வைத்துத்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம்.

திரு. க. சுப்பு : என்னைவிட ஆணித்தரமாக பேசுவதற்கு திரு. உமாநாத் அவர்கள் இருப்பதால் நான் மைல்டாக பேச விரும்புகிறேன்.

என்னைப்பொறுத்தவரையில் நான் மரக்கட்டைகள் என்று யாரையும் குறித்துச் சொல்லவில்லை. அன்று கொண்டுவரப்பட்ட 42-வது அரசியல் திருத்தச் சட்டம் தேவை அற்றது. அதைமாற்ற இந்த 44-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்து இருக்கிறது. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் அன்றைக்கு எதிர்க்குழுடியவில்லையே, என்ன செய்வது? அன்று நிலைமை அப்படி, எல்லோரும் பயந்து கொண்டு இருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அந்த 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, அதைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தவன் நான் என்பதை சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 13]

திரு.க.சுப்பு : ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் என்று மாற்றம் வந்ததால்தான் உங்களுடைய எதிர்ப்பு அதிலே மூழ்கிப்போய் விட்டது. திடீரென்று நாங்களும் தேசிய நீரோட்டத்தில் மிதக்கிறோம், கலக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அன்றைக்குத் தெரிவித்த எதிர்ப்புக் கூட பெரிய குரலாக இருந்தாலும் சிறிய குரலாக மாறி மூழ்கடிக்கப்பட்டு விட்டது.

இருந்தாலும், அன்றைக்கு அதை வரவேற்ற நீங்கள் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலை அப்படி. யாருக்குத்தான் எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு தைரியம் இருந்தது? நான் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. அன்று நிலைமை அப்படி. இன்று நிலைமை மாறியிருக்கிறது. உண்மையை ஏற்று, நியாயத்தை ஏற்று இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து இருக்கிறீர்கள். அன்றைக்கு எதிர்த்தால் என்ன வரும்?

இஸ்மாயில் கமிஷன் வரும். அப்படியே வந்தாலும் அந்த ரிப்போர்ட் தாமதமாக வரும். அப்படித் தாமதமாக வந்தாலும் அந்த அறிக்கையிது விவாதம் வரும் என்றால் வரும், கால தாமதமாக வரும். ஆகவே, அந்த அறிக்கையின்மீது அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அவசர கால நிலையின் போது எப்படிப்பட்ட அடக்குமுறைகள் கொடுமைகள் நடந்தன என்பதைப்பற்றி எல்லாம் கண்டறிவது எளிதான காரியம் அல்ல. மிகுந்த சிரமத்திற்கு இடையே அவற்றைக் கண்டறிந்து, அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். காலதாமதமானாலும் சற்று அனுதாபத்தோடு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு சிறிய குற்றம் செய்தால் என்.ஜி.ஓக்களை சஸ்பென்டு செய்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு பெரிய குற்றம் செய்தார்கள் என்று அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட பிறகும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லையே, என்ன காரணம்? மனம் இல்லை.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR;
On a point of clarification Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave of the House to say that I gather that one day has been separately allotted for discussion of Ismail Commission Report. Therefore, I would very much appeal to the Hon. Members to reserve their gun powder for discharge on the subsequent date which will be somewhere about the beginning of the next month.

[1978 மார்ச் 13]

திரு. சு. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய சட்ட மன்றம் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்குள் நம் முடைய மக்கள் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஊர் வலம் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூட கேட்கக் கூடிய நிலைமை வரலாம். அதைத்தான் உங்களின் சீரிய கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் திருந்திய நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். தவறு செய்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள்.

Let them be placed under suspension, animated suspense. ஆக வைத்துக்கொண்டு எதற்காக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள்? உறுதியான நடவடிக்கை எடுங்கள். தற்போது சட்ட மன்றத்தில் அமைச்சராக இடம் பெற்று இருக்கிறீர்கள். இந்த அறிக்கையின்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக நீங்கள் வரலாற்றில் இடம் பெறுவீர்கள். அப்படி வரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்க வகையில் தாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத் திருத்தங்களைப் பொறுத்த வரையில் முழு மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சட்டத் திருத்தங்கள். இதோடு நின்று விடாமல் இன்னும் பல சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட் வழக்குகளைப் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிப்பது என்றால் என்ன நிலைமை உருவாகும்?

அதுமட்டுமல்ல. பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தில் முறைகேடு இருப்பதாகத் தெரிந்தால், அதுபற்றி உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர முடியாது. சுப்ரீம் கோர்ட் கருத்தான் போக வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சிங்கள் ஜட்ஜ் விசாரிப்பதில்லை. 7 நீதிபதிகள் விசாரிப்பார்கள். ஒரு பிரச்சனை வந்தால் அது சரியா இல்லையா, பிரிமாபேசி கேஸ் இருக்கிறதா? இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத்தான் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் அது, சாதாரண மக்களால் முடியக்கூடிய காரியமா? அப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப்பேய், அங்கே ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டால் அது மீண்டும் பாராளுமன்றத்திற்கு வரலாம். 7 ஜட்ஜுகளில் 4 பேர் ஒரு கருத்தையும் 3 பேர் ஒரு கருத்தையும் சொல்லியிருந்தால் கோர்ட்டில் 4 பேர் கருத்துப்படி தீர்ப்பு சொல்வார்கள். அது பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தால் 4 பேர் கருத்து பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, 3 பேர் கருத்து மேலோங்கி நிற்கவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி என்றால் ஜனநாயகம் எப்படிக்காப்பாற்றப்படும்? யோசிக்க வேண்டாமா? இதையெல்லாம் அன்றைக்கு

1978 மார்ச் 13]

[திரு. க. சுப்பு]

யாரும் யோசிக்கவில்லை; யோசிக்க விடவும் இல்லை. ஆனால் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தம் வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில் ஜனநாயகப் பண்பை மதிக்கவும், ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்ட உயிர் நீத்த தியாகிகளை மதிக்கவும் நாம் பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இவைகளைச் சொன்னேன்.

சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் போய்விடலாம். ஆனால் தீர்ப்புச் சொல்ல 7 நீதிபதிகள் உட்கார வேண்டும். ஹைகோர்ட்டில் 5 நீதிபதிகள் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கொடுக்கின்ற தீர்ப்பு, விரும்பினால் பார்லிமெண்டுக்குப் போகும். அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இந்தத் திருத்தத்தினால் மாற்றப்படுகின்றன. சிங்கிள் ஜட்ஜ் தீர்ப்புக்கே காலதாமதமாகிறது என்று சொல்லும்போது 7 பேர் 5 பேர் தீர்ப்புக்கு எவ்வளவு காலதாமதமாகும்?

1975-ல் 1,700 வழக்குகள் பென்டிங் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்; இன்றைக்கு அது 17,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். “ஜஸ்டிஸ் டிலேய்டு இஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைடு” என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, இந்த 7, 5 என்ற முறையெல்லாம் மாற்றப்படுவதற்கு, இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் அதை ரத்து செய்து மேலும் பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

இப்போது வந்திருக்கும் திருத்தமே மிகவும் காலதாமதமாகி வந்திருக்கிறது; இதைப்போல இன்னும் பல திருத்தங்களை நீங்கள் கொண்டு வந்தாலும் நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். அதைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள்.

அண்ணா தி.மு.க. என்றிருந்த உங்கள் கட்சியின் பெயரை அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்று மாற்றிக் கொண்டது எந்தச் சூழ்நிலையில் என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். “மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சு போட்டது” மாதிரி திராவிடத்திற்கும் அகில இந்தியாவுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, இப்போதுகூட நீங்கள் பழைய பெயரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. ஏனென்றால் இப்போது சூழ்நிலை மாறியிருக்கிறது.

மேலும் நம்முடைய “Setup” பெடரல் ரீப்பனிக் என்று சொல்லுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அதுதான் சரியானது. அதற்குக்கூட ஏதாவது திருத்தம் தேவைப்படுமானால் நீங்கள் கொண்டுவருங்கள்; நாங்கள் முழு ஆதரவு தருகிறோம். இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் உங்கள் கரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 மார்ச் 13]

இரண்டு பைசா எலெக்ட்ரிசிட்டியில் உயர்த்தினீர்கள். அதை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? அரசாங்கத்தை நடத்த நிதி ஆதாரத்திற்கு என்ன செய்வது என்று கேட்டீர்கள். ஆக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி ஆதாரம் குறைந்து விட்டது. வேண்டிய நிதி ஆதாரத்தைப் பெற வேண்டுமானால் நமக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை. அதற்கு ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அரசு கொண்டுவரலாம்; கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு தருகிறோம். மக்கள் நலன்களைக் காக்க, நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்ட அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் நிச்சயமாக நாங்கள் ஆதரவு தருகிறோம்.

அதே நேரத்தில் மக்கள் நலன்களையும் அலுவலர் நலன்களையும் நீங்கள் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : திரு. சுப்பு அவர்கள் 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்த நேரத்தில் நாங்கள் எல்லாம் கோழைத்தனமாக இருந்ததைப் போலவும் அவர்கள் தைரியமாக இருந்ததைப் போலவும் இங்கே சொன்னார்கள். சிக்கிம் பிரச்சனைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சிக்கிமை அசோசியேட்டட் ஸ்டேட்டாகச் சேர்க்கின்ற நேரத்தில் அதை வரவேற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசியதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அசோசியேட்டட் ஸ்டேட்டாக இருப்பதை வரவேற்று, இந்த மன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டபோது நான் உறுப்பினராக இருந்தேன். எந்த அடிப்படையில் இதை வரவேற்கிறீர்கள் என்று நான் அப்போது கேட்டதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் என்னால் பெற முடியவில்லை. அந்த அளவுக்குத்தான் நீங்களும் அச்சத்துடனும் பயந்த சபாவத்திலும் இருந்தீர்கள் என்பதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் அந்தப் புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்றெல்லாம் இதில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை அவை முன்வைராக இருந்த டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் முன்மொழிந்து பேசினார்கள். அதிலே மிகவும் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது எந்த நெருக்கடியும் இல்லை. நீங்கள் அன்றைய தினம் மாநில சுயாட்சி வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்க முடியாது, இன்றைக்கு அப்படித்தான். எங்களுடைய கொள்கைக்கு விரோதமாக வரும் எதையும் நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம்.

1978 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : என்னுடைய பேச்சு இருக்கிறது என்று சொன்னதற்கு நன்றி. 6, 7 கேள்விகள் அன்றைய முதலமைச்சரைக் கேட்டேன்; பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினேன். அன்றைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 42-வது திருத்தச் சட்டத்தை மாற்றி இன்று 44-வது திருத்தச் சட்டம் என்று இங்கே ரேட்டிபிகேஷன் செய்வதற்கு வந்திருக்கிறது. இதிலே எங்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே 42-வது திருத்தச் சட்டம் என்று சொன்ன உடனே ஏதோ அந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலே பல பஞ்சமா பாதகங்கள் இருப்பது போலவும் இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக அமைப்பைக் கெடுத்துவிடுவது போலவும் ஒரு பெரிய பிரச்சாரத்தையே அன்று ஜனதாக் கட்சிக்காரர்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் செய்தார்கள்.

அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிற்பாடு இந்த 42-வது திருத்தத்தை அப்படியே ஒழித்துக் கட்டப் போவதாக மக்களிடத்திலே சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த 44-வது திருத்தச் சட்டத்திலே பார்த்தோமென்றால் 42-வது திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே பெரும்பகுதியில் எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யவில்லை. அவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு சில திருத்தங்கள் மட்டும் சுப்ரீம் கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஹைக்கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், பாராளுமன்றத்திற்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

42-வது திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் 59 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இங்கே 44-வது திருத்தத்திலே அதிலே இரண்டு மூன்று பகுதிகளை மட்டும் தான் திருத்தி இருக்கிறார்கள். மற்றப் படி இதிலே அவர்களால் கை வைக்க முடியவில்லை. அப்படிக்கை வைத்தால் அது மக்களின் நல்வாழ்வில்தான் கை வைப்பதாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே அந்த 42-வது சட்டத் திருத்தத்தை நாம் ஆழ்ந்து படித்தோமென்றால் அது தெரிய வரும்.

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1978 மார்ச் 13]

இங்கு 31-வது பிரிவு டி, 32ஏ, 131ஏ, 144ஏ இவைகளிலே 32ஏ, 131சி, 144ஏ இந்தப் பிரிவுகளை நாம் பார்த்தோம் என்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் அதிகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே மாநில அரசுகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சட்ட சம்பந்தமாக கான்ஸ்டிடியூஷனல் வேலிட்டி சம்பந்தமாகத் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் உயர் நீதிமன்றமே தீர்ப்புச் சொல்லலாம். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 131ஏ பொறுத்த வரையில் எக்ஸ்க்லூசிவ் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு இயற்றக் கூடிய சட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் கான்ஸ்டிடியூஷனல் வேலிட்டி சம்பந்தமான தீர்ப்புகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டு கொடுக்கலாம். உயர்நீதி மன்றத்திலேயிருந்து அந்த அதிகாரம் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த இரண்டு பிரிவுகளை நாம் பார்த்தோம் என்றால் 32ஏ பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், நீதி மன்றத்தின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நீதி மன்றத்தினுடைய அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படவில்லை. கண்கரன்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனாக இருந்ததைத் தனித்தனியாக இந்த ஜூரிஸ்டிக்ஷனாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு என்று சில அதிகாரங்கள், உயர்நீதிமன்றத்திற்கு என்று சில அதிகாரங்கள் இப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஜூடிசியல் பவர்ஸ்—நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களை டீசென்ட்ரலைஸ் செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது கூட மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முக்கியமான கருத்து சொல்லப்படுகிறது. கண்கரன்ட் லிஸ்டை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்திலிருந்து எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துவிடுவதன் மூலமாகத்தான் இங்கே ஒரு மாநில சுயாட்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நினைத்தால் அந்த டீசென்ட்ரலைசேஷன் ஆஃப் பவர்ஸ் என்ற அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஏன் ஜூடிசியல் அதிகாரத்தைக்கூட டீசென்ட்ரலைஸ் பண்ணக் கூடாது. ஆகவே 32ஏ, 131ஏ என்பது அதன் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கடுத்தபடியாக, இங்கே நீதி மன்றத்தின் 144ஏ பற்றிச் சொன்னார்கள். சிம்பிள் மெஜாரிட்டி இல்லாமல் ஸ்பெஷல் மெஜாரிட்டி வேண்டுமென்றால் இது எந்த ஜனநாயகத்தைப் பாதித்து விட்டது? இன்னும் சொல்லப்போனால் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஜனநாயகத்துக்கு ஒரு நல்ல அடிப்படை அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

ஏழு நீதிபதிகள் இருக்க வேண்டும். அதற்கான நீதிபதிகள் இருந்து காஸ்டிட்யூஷனல் வாலிடீட்டி சம்பந்தமாகத் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, 'எரிம்பிள் மெஜாரிட்டி' என்றிருந்ததை 'ஸ்பெஷல் மெஜாரிட்டி' ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாநில உயர்நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதே கருத்துத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 246(எ), 248(எ) பிரிவுகளை எடுத்துக் கொண்டால், 246(எ) மத்திய அரசு சம்பந்தமான சட்டங்களை மாநில உயர் நீதிமன்றங்கள் காண்ஸ்டிட்யூஷனல் வாலிடீட்டி சம்பந்தமாக அவர்கள் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை, அதை சுப்ரீம் கோர்ட்டுதான் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன ஜனநாயகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

248(எ), யில் ஐந்து நீதிபதிகள் இருக்கவேண்டும், அதில் ஸ்பெஷல் மெஜாரிட்டி வேண்டும், அதிகமான மெஜாரிட்டி வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக, உயர்நீதிமன்றம் சம்பந்தமான இந்த ஐந்து பிரிவுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் இதில் என்ன ஜனநாயகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதில் ஜனநாயகம் எந்த அளவிற்கும் பாதிக்கப்படவில்லை.

ஒரு வேளை 31(டி) பொறுத்தவரை பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிரு. சாப் அவர்கள் சொன்னது போல் 14, 19, 31 பிரிவுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது பண்டமன்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய 3ம் சாப்டரில் இருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகள், தனிநபர் சுதந்திரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அடிப்படை உரிமைகள், தனிநபர் சுதந்திரம் எல்லாவற்றையும் விட இந்த நாட்டின் பாதுகாப்பு மிகமிக முக்கியமானது. ஆகவே, 31(டி) பொறுத்தவரையில் தேசிய விரோத செயல்கள், ஆண்டி நாஷனல் ஆக்டிவிட்டிஸ், ஆண்டி நாஷனல் அனோஸியேஷன்ஸ் இவைகளைத் தடுக்க இது போன்ற அமைப்புக்களைத் தடுப்பதற்குப் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே இதுவும் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில், இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையை, இந்த நாட்டில் அமைதி நிலவுவதற்குரிய வகையிலும், நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாக்கிற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த 31(டி) என்ற இந்தப் புதிய பிரிவு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1978 மார்ச் 13]

இந்தச் சூழ்நிலையில்—ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஆனந்த மார்க் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் எப்படிச் செயல்பட்டு வந்தன. காங்குயடிகள் கொலையிலிருந்து இப்போது ஆஸ்திரேலியாவிற்கு நம் பிரதமர் அவர்கள் சென்றிருந்தபோது அவரது உயிருக்கேகூட ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில், இப்படி நடந்த செயல்களை எல்லாம் பார்த்தால், இத்தகைய தேசிய விரோதச் செயல்களை, தேசிய விரோத அமைப்புகளைப் பார்த்தால் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் இந்த 31 (டி) பிரிவு எவ்வளவு முக்கியமானதொரு பிரிவு என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்களா அல்லது நீதிமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்று நாம் சொல்கிறபோது பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் காங்குயடிகள், நேரு, பெருமகனார் போன்ற தலைவர்கள் எல்லாம் சொன்னது ஒருபுறமிருக்க, லெனின் அவர்கள் சொன்னார்கள், All powers to the people, எல்லா அதிகாரங்களும் மக்களுக்கே என்று. ஆகவே மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கக்கூடிய பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுப்பது என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள்கூட ஏன் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தோழர் ஈ.எம்.எஸ். நம்புதிரிபாட் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைச் சொல்கிறேன். இந்தக் கருத்தோடு எங்களுக்கு உடன்பாடு கிடையாது. Judiciary is an instrument of feudalism in India என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, Judiciary is an instrument of feudalism in India என்று சொல்கிறபோது இந்த நாட்டிலே ஒரு முற்போக்கான கொள்கையைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால், சமதர்மக் கொள்கையைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு நீதிமன்றங்கள் துணையாக இல்லை என்பது தோழர் ஈ.எம்.எஸ். அவர்கள் கருத்து.

ஆனால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி, நாம் நல்ல கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் இதன் பின்னணியைப் பார்ப்போம். அப்பின்னணியைப் பார்த்தால் 1931-ம் ஆண்டில் கராச்சியில் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள் தலைமையில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் காந்தி அடிகள் முன்னிலையில் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

அத்தீர்மானம் என்னவென்றால்,

Our political freedom must include the real economic freedom of the starving million of our people.

கோடிக்கணக்கான மக்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள், எனவே அவர்களது பொருளாதார சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும். அது அரசியல் சுதந்திரமாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் சுதந்திரமாக இருந்தாலும், சரி, அடிப்படை உரிமைகளாக இருந்தாலும் சரி, உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க உடை இல்லை, இருக்க இடம் இல்லை என்ற சூழ்நிலையில் அதற்கேற்றபடி இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் என்ன தவறு இருக்கிறது?

ஆகவேதான் 42-வது திருத்தச் சட்டத்தில் 31 (ஸி) பிரிவு, ஒரு முக்கிய பிரிவு. சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 31 (ஸி) பிரிவைப் பொறுத்தவரையில் காந்தி அடிகள் முன்னிலையில் 1931ல் போடப்பட்ட தீர்மானம் இருக்கிறதே பொருளாதார சுதந்திரம் இந்த நாட்டுமக்களுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும், சமதர்மக் கொள்கையை நிகழவேற்றவேண்டும் என்ற தீர்மானம் இருக்கிறதே, அதைப்பொறுத்துச் செயல்படும்.

(முற்பகல் 10-40)

அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு அந்த ஆதார உரிமைகள் என்பது தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால், நீதிமன்றங்களில் ஆதார உரிமைகளாக இருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முற்போக்கான திட்டங்கள் இது

Directive Principles of State Policy

என்று கான்ஸ்டிடியூஷனில் சொல்லுகின்ற 4-வது சாப்டர் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய பொருளாதார நல்வாழ்வுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பிரிவின் அடிப்படையில் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வற்புறுத்த முடியாது.

அடிப்படை உரிமை என்று சொல்லும்போது, தனிப்பட்டவர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப்போய் சாதித்துக் கொள்ள தங்கள் சுதந்திரம், அல்லது தன்னுடைய உரிமையை பெற்றுவிடுகிறார்கள். இந்த ஒரு சூழ்நிலையில் 31-சி. பிரிவை மிகுந்த கவனத்துடன் கொண்டு வந்தார்கள்.

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1978 மார்ச் 13]

Directive Principles of State Policy.

இந்த நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக, மக்களுக்காக அரசு செயல்திட்டங்களை செயலாக்க வேண்டுமென்றால். அதற்குத் தகுந்தவாறு சட்டங்களை அமைக்கவேண்டுமென்றால் அதற்குத் தகுந்தவாறு இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும். அதற்கு இடையூறுக நீதிமன்றங்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் 31-சி பிரிவை விரிவடையச் செய்திருக்கிறார்கள்....

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :

This House should remind the Hon. Member that this Resolution has nothing to do with Article 31-C.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல 31-சி பிரிவு இங்கே இல்லை, 44-வது திருத்தத்தில் இல்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். நான் சொல்ல வந்தது, 42-வது திருத்தத்தை அடியோடு நீக்கவேண்டும் என்று ஜனதா கட்சியும் மற்றும் சில கட்சிகளும் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சுப்பு அவர்கள் கூட பேசினார்கள், 42-வது திருத்தச் சட்டம் அத்தனையும் மோசம் என்று சொன்னார்கள். 42-வது திருத்தச் சட்டத்திலே நல்ல அம்சங்களும் இருந்தன என்பதை இந்த மன்றத்தில் யாரும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நல்ல அம்சங்களாக 31-ஸி, 39-ஏ போன்ற பிரிவுகள், ஏழை மக்களுக்குச் சட்ட உதவி செய்ய வேண்டும். இதற்காக பல வழிவகை செய்யவேண்டும், பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம் 42-வது திருத்தத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

நாம் உண்மையிலேயே முற்போக்கான கொள்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், 1931-ல் காந்தியடிகளின் முன்னால் போடப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு நாட்டிலுள்ள பல முட்டுக்கட்டைகளை எல்லாம் போக்கி, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் முற்போக்கான திட்டங்களை, முற்போக்கான கொள்கைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காக அரசியல் சட்டத்தில் பல திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். உண்மையிலே ஏழை மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக இந்தச் சட்டமன்றம் நன்றி செலுத்தித் தீர்மானம் போட்டிருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே நமது மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் பேசுகின்றபோது சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள், ஒருவேளை மற்றவர்களும் பேசலாம், மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள்

1978 மார்ச் 13]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

நல்லபடியாக இதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்வார்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

அடிப்படை உரிமைகள் விஷயத்தில் 42-வது திருத்தம் அடிப் படை உரிமைகளை பாதித்துவிட்டது என்பதைச் சொன்னார்கள். அடிப்படை உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில், திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் பாட்டை காந்தி மைதானத்தில் 18 நவம்பர் திங்கள் 1974-ல் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் புத்த கத்திலிருந்து அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு வாசிக்கிறேன்.....

The people of India rejected the Communist System when they enshrined the fundamental rights in the Constitution.

இந்தக் கருத்தோடு எங்களுக்கு உடன்பாடா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம், இங்கு ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 'கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகளில்— அங்கேயிருக்கின்ற அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் ஃபண்டமென்டல் ரைட்ஸ்—ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டால்— அல்லது என்றைக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமைகளைப் புகுத்திவிட்டார்களோ அன்றைக்கே கம்யூனிஸ்ட் சிஸ்டத்தை தள்ளாடி செய்ததாகிவிடும்' என்ற கருத்தை இன்றைக்கு இவர்கள் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயண் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில்—என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் விமர்சனம் செய்ய விரும்பவில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, பொதுவான சுதந்திரத்திலே தலையிடு என்று வரும்போது, அதைப் பார்க்கும்போது,

“There must be balance between Individual freedom and Social Welfare”

என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சோஷியலிஸ்திலே பொதுவாக மக்களுடைய பொது நன்மை, தனி நன்மை ஆகிய இரண்டையும் சமமாக பாலன்ஸ் செய்து பார்க்கும்போது, தனி நன்மையைவிட, இந்திய மக்களுடைய, பொது மக்களுடைய பொதுநல நன்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் வாதம். அந்த அடிப்படையிலேதான் 42-வது திருத்த விதிகளிலே கூட முற்போக்கான கொள்கையின் செயல்முறையிலே இருந்த முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்த்து எறிந்திருக்கிறது. பத்தாம்

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1978 மார்ச் 13]

பசலிக் கொள்கை ஜனநாயகம் என்ற பெயரால் இன்னும் பல
தத்துவங்களின் பெயரால் இருந்த முட்டுக்கட்டைகளை யெல்லாம்
தகர்த்தெறிந்து,

நான்காம் சேப்டரில், 'டைரக்டிவ் பிரின்சிபல்ஸ் ஆப் ஸ்டேட்
பாலிசி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நல்ல
கருத்துக்களையெல்லாம் செயல்படுத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திலே
சட்டங்கள் இயற்றுவதற்கு என்று அப்போது
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 44-வது திருத்தத்திற்கு
முரணாக ஏதோ சில அதிகாரங்களை அவர்கள் மாற்றியிருப்பதன்
மூலம் ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து வந்து விடலாமோ என்றெல்லாம்
தனி மக்களிடத்திலே பொதுப் பிரசாரம் செய்து, மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு
சொல்லி இருக்கலாமே தவிர இந்த 44-வது திருத்தம்
மூலமாக ஜனநாயகத்திற்கு ஏதோ பெரிய மாற்றங்கள்
கொண்டுவந்து விட்டார்கள் என்று சொல்வதைப் படித்தவர்கள்
அல்லது அரசியல் சட்டத்தின், ஜனநாயக அமைப்புகளில்
நாட்டு மக்களுடைய முற்போக்கான கொள்கைகளிலே அக்கறையுள்ளவர்கள்
ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று சொல்லி
முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரா. உமாநாத்.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : Please be short.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 44-வது
திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் டைம் கொடுக்கிறேன்
என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 15 நிமிஷத்
திருகுள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நமது அரசியல் சட்டத்தின்மீது
திணிக்கப்பட்டிருக்கிற பெருங் கொடுங்கோன்மை என்று நான்
சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்
பட்டு, அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய உரிமைகள்
பறிக்கப்பட்டு, நீதிமன்றங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறுகிய
உரிமைகளும், குறுகிய உரிமை என்று சொல்கிறபோது காங்
கிரஸ் நண்பர் சொல்கிறபோது ஈ.எம்.எஸ்.-ஐ கோட் பண்ணி
னர். அவர் சொன்னது என்னைவென்றால், கிளாஸ் அதாவது
வர்க்கத்தன்மை என்பது. இந்த வர்க்கத் தன்மை அடிப்படையில்
கோர்ட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய குறுகிய சில உரிமைகள்
இருக்கின்றன. அந்த உரிமைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன

1978 மார்ச் 13]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான். மனிதன் உயிர் வாழ்
வதற்கு உரிமை உண்டு. அது ஃபண்டமெண்டல் ரைட்.
“No Citizen shall be deprived of his life
or liberty except as per and in accordance with law”.
அப்படியென்றால், அந்த உரிமைகளைப் பறிப்பதா? சுருங்கச்
சொன்னால், நமது நாட்டின் ‘சாவிரனிடியை’ அதாவது
மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பது என்பதாகும். அப்படிப் பறித்து
விட்டு அவர்களுக்குக் கடமைகளை மட்டும் விட்டுவைப்பது. அதே
நேரத்தில் ‘மக்களின் சேவகர்கள் யாரோ’, ‘Servants of the people’
அதாவது அதிகார வர்க்கம், ‘Bureaucracy and the Executive’.
அவர்களுக்கு எந்தக் கடமையும், பொறுப்பும் இல்லாமல்
அவர்களுக்கு சகல உரிமையும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது
தான் 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் சாராம்சம்
ஆகும்.

இப்படி ஒரு சர்வாதிகார அமைப்புக்குச் சட்ட வடிவம்
கொடுப்பதுதான் இந்த 42-வது அரசியல் திருத்தச் சட்ட
அமைப்பாகும். இதிலே சில ஷரத்துக்களை ரத்து செய்ய வேண்டு
மென்று இப்போது நாடாளு மன்றத்திலே 44-வது சட்டத்திலே
திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை மார்க்சிஸ்ட்
கம்யூனிஸ்ட், கட்சியின் கார்பிலே நான் ஆதரிக்கிறேன்.
இது அவசியமும் கூட. இந்த அளவுக்கு முன் வந்ததற்காக
நான் ஐவதா கட்சி அரசாங்கத்தை இந்த நேரத்திலே உள்ள
படியே பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால், தேச விரோத நட
வடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், தனி நபரும், ஸ்தாபனங்களும்.
தடை செய்யலாம் என்ற ஷரத்து எவ்வளவு டேன்ஜரஸ்,
அதிலும், தேச விரோத நடவடிக்கை என்று சொல்கிறபோது

இந்த 3 -D-4(ii)—“which disclaims, questions, threatens,
disrupts or is intended to threaten or disrupt the Sovereignty and
integrity of India or the security of the State or the unity of the
Nation.”

இந்த ஷரத்தின்கீழ் மாநில சுயாட்சி கேட்பதை நாட்டைப்
பிரிப்பது, யூனிட்டியை குலைப்பது என்ற கருத்தை அன்றைய
தினம் ஆளும் கட்சி வைத்திருந்தது. அன்றைக்கு அவர்கள்
என்ன சொன்னார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது. இப்போது
சொல்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி கேட்பது பற்றி சில கருத்துக்
களைச் சொல்கிறார்கள். அதிகாரபூர்வமாகச் சொல்கிறார்களா
அல்லது சில மந்திரிகள் மட்டும் சொல்கிறார்களா? தெரிய
வில்லை. இந்த ஷரத்தின்கீழ் மாநில சுயாட்சி கேட்பது என்பது
சட்ட விரோதமாகிறது. அப்படிக்கேட்கக்கூடிய எல்லாக்
கட்சிகளும், எந்தக் கட்சியானாலும் தடை செய்யலாம், அப்படிக்கே

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 13]

கேட்கக்கூடிய நபர்களை சிறையிலே அடைக்கலாம். இப்போது
லேட்டஸ்ட் இன்ஸ்பர்மேஷன் என்னைவென்றால், சிக்கிமிலே
விடுதலைப்பற்றி தகராறு உடந்து கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

சிக்கிம் பற்றி இன்றைய பிரதமர் மொரார்ஜி அபிப்பிராயம்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். இணைக்கப்பட்டது சரியல்ல என்று
சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் அந்தக் கருத்து இருக்கிறது.
நாடாளுமன்றத்தில் அந்தச் சட்டம் வந்தபோது எங்கள்
பார்ட்டி குரூப் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் அன்றே
கடுமையாக அதை எதிர்த்தார்கள். எந்தவிதமாலும் தயக்கமும்
இல்லாமல் எதிர்த்தார்கள். ஆகவே, பிரைமினிஸ்டர்
மொரார்ஜியே இணைக்கப்பட்ட முறை சரியல்ல என்று கூறி
யிருக்கிறார்கள். இந்த ஷரத்துப்படி ஏற்கனவே உள்ளபடி
பிரைமினிஸ்டர் மொரார்ஜியையே பிடித்து உள்ளே போட்டு
விடலாம். அவ்வளவு டேஞ்சரான ஷரத்தாக இருக்கிறது.

3-வது 4-வது சப் செக்ஷன்படி ரயில்வே ஸ்ட்ரைக், டிரான்ஸ்
போர்ட் ஸ்ட்ரைக் ஆகியவையெல்லாம் சர்க்காரைக் கவிழ்க்கும்
பலவந்தமான நடவடிக்கைகள் : ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடக்கும்போது
பூனியன் ஆபீசில் போய் போலீஸ் சர்ச் பண்ணி கத்தி, கபடா
கிடைத்தது என்று சொல்லி ஸ்ட்ரைக் பலாத்காரமாக அரசாங்கத்
தைக் கவிழ்க்க என்று சொல்லி தொழிற்சங்கத்தையே தடை
செய்யலாம்.

இந்த ஷரத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால், அரசுடன் உடன்
படாத அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாட்டையும் தொழிற்சங்கங்
களின் செயல்பாட்டையும் சமூக கலாச்சார ஸ்தாபனங்களின்
செயல்பாட்டையும் முடக்கி சர்வாதிகாரத்தைப் புகுத்துவதற்
காகவே இந்த ஷரத்து 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்
திலே கொண்டு வரப்பட்டது.

இன்னும் கருங்கச் சொன்னால்—அன்றைய பிரதமருக்குத்
தலைவணங்காத, அன்றைய பிரதமருடைய மகனுக்குத் தலைவணங்
காத யாராகயிருந்தாலும் இந்த ஷரத்துக்கு அவர்கள் உட்படுத்தப்
படுவார்கள் என்பதுதான். இதை எடுத்ததை நான் ரெஜேற்
கிறேன். எடுத்து நல்லது என்பதற்காக புதிய சட்டத் திருத்தத்
தை ஆதரிக்கிறேன்.

ஆனால், நிலைமையின் முழுத் தேவையை இந்தச் சட்டத் திருத்
தம்மீடும் பூர்த்தி செய்யாது. 42-வது திருத்தச் சட்டம் வேரடி
வேராகவும், மண்ணடி மண்ணாகவும் Lock, Stock and Barrel
ஒழித்துக் கட்டப்படவேண்டும். அப்படி எடுத்து விட்டால்தான்
இன்றை நிலைமையின் தேவை பூர்த்தியாகும்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. ரா. உமாநாத்]

ஐவதா கட்சியின் வாதம் என்னவென்று சொன்னால்—42-வது அரசியல் சட்டத்தில் சிலது நல்லது இருக்கிறது, சிலது கெட்டது இருக்கிறது என்பதாகும். ஒரு உதாரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரஜைகளுக்குச் சட்ட உதவி தருவது—லீகல் எய்டு—இதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

லீகல் எய்டு கொடுப்பது பற்றி சட்டத் திருத்தத்திலே ஃபண்ட் மென்டல் ரைட்டாகச் சேர்க்கவில்லை. டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள் ஒரு கோட்பாடு, நோக்கம் என்பதில்தான் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியது—'ரைட்டு ஓர்க்'—வேலை செய்ய செய்ய உரிமை—சுதந்திரம் கிடைத்த நாளிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ஃபோர்ஸ் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை.

இப்போது லீகல் எய்டு என்பது டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள் ஆகத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ரைட்டாகக் கொடுக்கப் படவில்லை. அது நம்முடைய பிரஜைகள் கைக்கு வராது. ஆகவே உண்மையான உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதை மறைப்பதற்காகத் தான் 'லீகல் எய்டு' போன்றவற்றை டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள் ஆகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சிறு கதை எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அதைச் சொன்னால் கிளியராகப் போகும். ஒருவர் மாடு திருடி விட்டார். அவர் கிறித்தவர். பாவ மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். திருடிவிட்ட மாட்டை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டு 'நான் மாட்டைத் திருடி விட்டேன். பாவ மன்னிப்பு கொடுங்கள்' என்று பாதிரியாரிடம் சென்றார். அவர் ஒரு நிபந்தனையுடன் பாவ மன்னிப்புக் கொடுத்தார். அந்த ஊரில் போய் அங்கே மாடு காணாமல் போச்சா? என்று சொல் : யாரும் மாடு காணவில்லை என்று சொல்லவில்லை என்றால் நீயே வைத்துக்கொள் என்று சொன்னார். அவர் அந்த ஊருக்குப் போனால் சத்தம் போட்டு 'கயிறு காணாமல் போச்சா?' என்று சத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு 'நுனியில் ஒரு மாடு இருந்தது' என்று மெதுவாகச் சொன்னார். 'கயிறு காணாமல் போச்சா?' என்ற சத்தத்தைக் கேட்டு யாரும் வரவில்லை. ஆகவே, பாதிரியார் சொன்னபடி அவரே மாட்டை வைத்துக் கொண்டார். அந்தத் திருடன் மாதிரி இந்த வேலை நடக்கிறது. மக்களை ஏமாற்ற சட்ட உதவி என்பது கயிறு—அது வெறும் கயிறு—திருடியது நமது உரிமை—அது மாடு. அதுதான் 42வது சட்டத்தில் நல்லதும் கெட்டதும் இருக்கிறது என்ற வாதம்.

நான் இன்னொரு கேள்வியையும் கேட்க விரும்புகிறேன். நல்லதும் கெட்டதும் இருப்பது உண்மை என்று சொன்னால் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்திற்கு வந்தபோது ஐவதா கட்சியில் இணைந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 13]

இருந்த நல்லதை ஆதரிக்கவும், கெட்டதை எதிர்க்கவும் இல்லை. அப்படி செய்யாமல் அந்த ப்ரொசீடிங்ஸ் பூராவையும் கம்பீர்ட்டா பாய்காட் செய்தார்கள். அன்று அவர்கள் செய்தது ரொம்ப கரெக்ட். நல்லதும் கெட்டதும் என்று பாகுபடுத்திப் பார்க்கவில்லை. புரொசீடிங்ஸ் பூராவையும் அவர்கள் பாய்காட் செய்தார்கள்.

மாண்புமிகு லா மினிஸ்டர் திரு சாந்திபூஷன் இந்த மாதிரிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டுவருவதைப்பற்றி எக்ஸ்பிள நேஷன் கொடுக்கிறார். என்ன சொல்கிறார் என்றால், எதிர்க்கட்சி குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒத்துபோகக்கூடிய அவர்களோடு ஒருமைப்பாடு உள்ள திருத்தங்களைத்தான் கொண்டு வருகிறோம், அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளாததை ஒத்தி வைக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால்,

‘Abolishing dictatorship with the consent of Dictator’

இது நடக்கிற காரியமா? சர்வாதிகாரியின் அனுமதியின் பேரில் சர்வாதிகாரத்தை ஒழிப்பது என்றால் இது நடக்கிற காரியமா? 42 வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை அடியோடு ஒழிக்கக்கூடிய அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து லோக் சபாவிலே நிறைவேற்றிவிட்டு அதற்குப் பிறகு ராஜ்ய சபாவிற்கு அது செல்கிறபோது காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்த்தால் மீண்டும் அவர்கள்தான் அதற்குத் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் இவ்விடங்களில்கொள்வார்கள். இந்த நாட்டினுடைய சாவர்னிட்டியை வைத்திருக்கக்கூடிய மக்கள் அதைப்பற்றி முடிவு எடுப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை வருகிறபோது மக்களிடத் திலே நாம் போக வேண்டாம் என்று நினைத்து அவர்கள் அதை ஆதரித்திருப்பார்கள். ஜஸ்தா அரசாங்கம் அப்படிச் செய்ய வில்லை.

நான் இந்த ஜஸ்தா அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அவர்கள் கட்சி தேர்தல் விஞ்ஞாபலத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதனுடைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை நான் இங்கே சொல்கிறேன். 42-வது திருத்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஒரு திருத்தமெனக் கூறுவதே தவறு. அது 1950-வது ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை அமைப்பையே கவிழ்க்கிறது. நமது அரசியல் சட்ட திட்டத்தின் தந்தைகள் நம்மிடம் விட்டுச் சென்ற நம்பிக்கை சாஸனத்திற்குத் துரோகம் செய்கிறது. அது பெடரல் கோட்பாட்டை மாசுபடுத்துகிறது. அது மக்களுக்கும் நாடாளுமன்றத்திற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் நீதித் துறைக்கும், நீதிக் துறைக்கும் நிர்வாகத் துறைக்கும், மாநிலங்களுக்கும் மையத்

1978 மார்ச் 13]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

திற்கும், பிரஜைக்கும் அரசுக்கும் இருந்துவந்த நைஸ் பேலன்ஸை கவிழ்த்து விட்டது, என்று சொல்லி 42-வது திருத்தத்தை வேரடி வேராகவும் மண்ணடி மண்ணாகவும் ஒழிப்போம்; லாக், ஸ்டாக் அன்ட் பேரல் என்ற முறையிலே ஒழிப்போம் என்று வாக்குறுதியைச் சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஜனதா அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்தால் தான் சர்வாதிகார அமைப்பின் சகல தூண்களையும் தகர்க்க முடியும்.

இந்த அவையின் மூலமாக நான் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை நாடாளுமன்றத்தின் கவனத்திற்கும் ஜனதா அரசாங்கத்திற்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்தியில் இந்திரா சர்க்கார் தோற்கடிக்கப்பட்டதனால் மீண்டும் தலைதூக்கும் ஆபத்து நீங்கவில்லை என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் சொன்னோம். ஆனால் சிலர் நம்பவில்லை. ஆனால் சமீபத்திலே நடந்த தேர்தலிலே காங்காடகத்திலே அதிகாரத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள், ஆந்திரத்திலே அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் பிளவுக்குப் பிறகு இந்திராதான் சர்வாதிகாரி என்றும் பிரம்மாண்டந்த ரெட்டி சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பு என்றும் சொன்னார்கள். இப்போது அதுவும் பொய்யாகிவிட்டது. மகாராஷ்டிரத்திலே இரண்டு காங்கிரஸும் ஒன்றாகி சர்க்கார் அமைத்து விட்டார்கள்.

ஆகவே, இந்த ஆபத்தைத் தடுக்க வேண்டுமானால் 42-வது திருத்தத்தை ரத்து செய்தால் மட்டும் போதாது, ஜனநாயகத்தை பேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்கு எந்த ஆளும்கட்சியும் எந்த அரசாங்கமும் இனிமேல் மக்களின் ஜீவாதார உரிமையின் மீதும் கை வைக்க முடியாத அளவு அரசியல் சட்டத்தில் புதிய ஷரத்துக்கள் புகுத்த வேண்டும். அதற்கு என்னுடைய சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தடுப்புக் காவல் ஷரத்தை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விட வேண்டும். இன்றைக்கு மிஸா, மினிமிஸா என்ற முறையிலே கொண்டுவருகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே மூன்றாண்டுகாலம் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று விதி இருக்கிறது, அந்த ஷரத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் திருத்தம் பூரணமாக இருக்காது.

அடுத்து, சர்வாதிகாரத்தின் பிரதான கருவி, ரீசர்ச் அன்ட் அனலிஸிஸ் விங்—ரா என்று சொல்வார்கள், அப்படிச் சொன்னால் சிலருக்குப் புரியாது என்பதால் முழுமையாகச் சொன்னேன். இது பூராவும் எலக்ஷன் முழுமையும் கவிழ்க்கக்கூடிய போலித்தனமாக இருப்பது, இதைக் கலைக்க வேண்டும்,

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 13]

அடுத்தபடியாக, 352-வது ஷரத்து தான் அவசரகால நிலையை பிரகடனப்படுத்தக்கூடிய ஷரத்து ஆகும். அதை அந்நியர் படையெடுக்கும்பொழுது மட்டும்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். அதைத் தவிர மற்றபடி இன்டர்வல் காரியங்களுக்காக மற்ற காரியங்களுக்காக கொண்டு வரக்கூடாது, இன்றைக்கு ஜைதா அரசாங்கம் ஆயுதம் தாங்கிய கலகம் ஏதாவது இருந்தால், இன்சர்ஜன்ஸி இருந்தால், எப்படி டிஃபன் செய்வார்கள்? அந்த ஷரத்தை முழுவதும் மாற்றிலெஸ்நாட்டுப் படையெடுப்பு என்ற முறையில் இருந்தால் மட்டும்தான் என்று இருக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-00]

நான்காவதாக, மாநிலங்களில் ஜனாதிபதி ஆட்சி பிரகடனப்படுத்த அதிகாரமளிக்கும் 356 முதல் 360 வரையில் உள்ள ஷரத்துக்கள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

ஐந்தாவதாக, மக்கள் பிரதிநிதியை வாக்காளர்களைத் திரும்பப்பெறும் உரிமை அரசியல் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஆறாவதாக, விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவத்தின் அடிப்படையில் எலக்ஷன்களும், ரெப்ரசன்டேஷன்களும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஷரத்தை அரசியல் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

சிறு உடமைக்காரர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மட்டும் வழங்கி, சொத்துரிமை என்பதை அடிப்படை உரிமையிலிருந்து எடுத்து விட வேண்டும்.

வாக்காளர் வயதை 18-ஆகக் குறைக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாட்டை ஒரு குடும்பத்தின் அடிமையாக்க சதி செய்ததற்காகவும் மக்களின் உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் பிரித்த குற்றத்திற்காகவும், மக்கள் மீது மனிதத் தன்மையற்ற சித்திரவதைகளைத் திணித்ததற்காகவும், அரசியல் சட்டத்தைக் கவிழ்த்த குற்றத்திற்காகவும், நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தைக் கவிழ்த்த குற்றத்திற்காகவும், நீதித்துறையின் குறுகிய சுதந்திரங்களைக்கூட பறித்ததற்காகவும் பொறுப்பாக இருக்கும் முந்தைய பிரதமர் காந்தி அவர்களையும், அவர்களது காகஸ்டையும், அரசியல் குற்றத்திற்காகக் கைது செய்து, எப்படி இடலரையும், அவரது சகாக்களையும் விசாரிப்பதற்காக நியூரம்பர்க்

1978 மார்ச் 13] [திரு. ரா. உமாநாத்]

தனிக் கோர்ட்டை நியமித்தார்களோ அப்படிப்பட்ட - கோர்ட்டை
நியமித்து தண்டனை வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

(பேரவைத் தலைவர்)

இது இடைக்கால நிவாரணம்தான். மறுபடியும் சர்வாதி
கார சக்தி தலை தூக்காமல் இருப்பதற்காக, என்றைக்கும்
சர்வாதிகார சக்தி இருக்காது என்ற நிலைமை தோன்றுவதற்காக
வழி செய்ய வேண்டும். பெரும் முதலாளி வர்க்கமும், நிலச்
சுவாந்தாரர்களும் தங்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டு இலாபம்
குறைகிறது என்பதற்காக, விவசாயிகளிடமிருந்தும், மக்களிடமி
ருந்தும், தங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற இலாபத்தைப் பாதுகாத்துக்
கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யும்பொழுது
தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள், விவசாயிகள்
போராடுகிறார்கள். அப்படி நடக்கும்பொழுது அதை அடக்க இந்த
வர்க்கங்களுக்கு இது தேவை. ஆகவே, அந்த ஊற்று இருப்ப
தால் அந்த வர்க்கங்களின் கையிலிருந்து பொருளாதாரத்தை
மீட்டால்தான் அமைதியாகவும், நிம்மதியாகவும், சர்வாதிகார
சக்தி வராது என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கலாம். அந்த அடிப்
படையில் இந்த ஆலோசனைகளை நாடாளுமன்றம் கவனத்தில்
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், ஐந்தா அரசாங்கம் கவனத்தில்
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய
உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது முன்னாள்
பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களை நியூரம்பர்க் தனிக்
கோர்ட்டு மாதிரி வைத்து விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று
சொன்னார்கள். அது மக்கள் தீர்ப்பிற்கு மேலாவதா என்று
கேட்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மக்களே தீர்ப்பளித்து
விட்டார்கள், இந்திராகாந்திதான் இந்தியாவுக்குத் தகுதி வாய்ந்த
சுப்ரீம் லீடர் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். அதற்குமேல்
விசாரணை உண்டா?

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்திய நாடு பூராவும் இருக்கின்ற
மக்களினுடைய தீர்ப்பு இந்திரா காந்தி தலைவி அல்ல என்பது.
இரண்டாவதாக, மக்களுடைய தீர்ப்பு என்பது தனிப் பிரச்னை.
செய்த குற்றத்திற்காகத் தண்டனை வேண்டுமே தவிர எலக்
ஷன்ஸ் அது ஒருபுறம். She should not be left scot-free and her
auscus should not be left scot-free

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டாம், விளக்கம்
இப்படிப் போய்க்கொண்டே இருக்க வேண்டாம். அடுத்து
ஜேம்ஸ் அவர்கள்.

248 1977-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப் பட்டுள்ள திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளித்தல்.

[1978 மார்ச் 13]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் அவையிலே வைத்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆமோதித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே, பாராளுமன்ற மேலவையிலும் கீழவையிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த மாநில அவையின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானமானது பெயரளவில் நமது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்குப் பயன்படுகிறது என்றிருந்தாலும் கூட, இங்கே அன்றிருந்த பல்வேறு நிலைமைகளையும் இன்று இருக்கிற நிலைமைகளையும் பற்றி ஆராய்வதற்கு இது பயன்படுகிறது என்பதனை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே, நிறைவேற்றப்பட்ட 42-வது திருத்த அரசியல் சட்டமானது எந்தச் சூழ்நிலையில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில், தனி மனிதர்களுடைய சுதந்திரம் எடுக்கப்பட்டு, அடிப்படை உரிமைகள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டச் சூழ்நிலையில், நெருக்கடி நிலைமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, இந்த நாட்டில் ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சி நடைபெற்றிருந்தபோழுது இந்தச் சட்டமானது நிறைவேற்றப்பட்டது மட்டுமல்ல, அதுவரையிலும் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்ட நீதித்துறையானது சுதந்திரத் தன்மையை இழந்து, 'கமிட்டட் ஜூடிஷியரி' என்ற நிலைமையில் ஒரு தனி மனிதருடைய—அன்றிருந்த சர்வாதிகாரியின் விருப்பப்படி, 'ஜூடிஷியரி' செயல்பட வேண்டுமென்ற நிலைமையிருந்த சூழ்நிலையில்தான் 42-வது திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும்.

ஆக, அந்த நிலையை மாற்றி, இந்த நாட்டின் நீதிமன்றம் சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டும்; இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தின் வாயிலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகள் அத்தனையையும் வழங்கவேண்டுமென்று நினைப்பதோடு ஜனதா கட்சி தேர்தலுக்கு முன்னதாக மக்களிடம் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகிற வகையில்தான் இன்றையதினம் 44-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது மட்டுமல்ல, எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதையும் இந்த மாமன்றம் நன்றாக உணரவேண்டும், அறிய வேண்டுமென்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாராளுமன்றத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக, இன்றைக்கு ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற ஜனதா அரசு அங்கே இருக்கிற அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளையும் அழைத்து, முந்தைய திருத்தத்தை நிறைவேற்றிய காங்கிரஸ் கட்சியின்

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தலைவர்களையும் அழைத்து, அதைத் திருத்தும் இந்த திருத்தம் நாட்டிற்குத் தேவையானது, அதற்கு உங்கள் அனுமதியை வழங்கவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து, அனைத்துக் கட்சி யினரும் ஏற்றுக்கொண்ட சூழநிலையில்தான் இந்த மசோதா வானது பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஆக, ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஜனதா அரசு எந்த அளவில் எதிர் கட்சிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறது; அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறது என்பதனை இங்கே இருக்கிற அரசும் கவனத்தில் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தில் மேல் இங்கே இருக்கிற எதிர்கட்சிகள் கூறுகின்ற காரணங்களை நன்கு சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக, எதிர்கட்சிகளையும் மதிக்கிற ஜனதா மத்தியிலுள்ள நிலைமையில்தான் அனைத்து எதிர்க் கட்சிகளும் ஒருமுகமாக ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டமானது பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஜூடிஷியரி தனது சுதந்திரத் தன்மையை இழந்து விட்டது என்று நாம் கூறினோம். அலகாபாத் நீதிமன்றம் அன்றைய பிரதம ருடைய தேர்தல் செல்லாது; அதில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் முறை தவறாக நடந்திருக்கிறார்கள், ஆக, அந்தத் தேர்தல் செல்லாது என்பதுமட்டுமல்ல இந்திரா காந்தி அம்மையார் 6 ஆண்டு காலத்திற்கு எந்தத் தேர்தலிலும் நிற்கக்கூடாது என்ற தீர்ப்பை வழங்கிய அந்தச் சுதந்திர நீதித்துறையானது எந்த அளவுக்கு அவமதிக்கப்பட்டது என்பதனை ஒருவேளைநம்மில் சிலர் மறந்திருக்கலாம்.

தன்னுடைய சொந்த வழக்குக்காகத்தான், மீண்டும் தேர்தலில் நிற்க வேண்டுமென்பதற்காக அலகாபாத் நீதிமன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்ப்பிற்கு எதிராக, எந்தச் சட்டத்தால் அம்மையார் 6 ஆண்டுக்காலம் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்று அலகாபாத் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியதோ அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அப்பில் மனு கொடுத்து, திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையில் தேர்தல் செல்லும் என்ற அளவிற்கு சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய அளவு சூழநிலையை உருவாக்கியது, அன்றைய தினமிருந்த அரசு; அதிலும் குறிப்பாக, சர்வாதிகாரியாக செயல்பட்ட இந்திராகாந்தி அம்மையார் என்பதை நிச்சயமாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

அதுமட்டுமல்ல. நெருக்கடி காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, தான் 6 ஆண்டுக்காலம் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்ற தீர்ப்பை ஆதரித்து மீண்டும் தேர்த

திருத்த) சட்ட முன்வடிவிலுள்ள செய்யக் கருதப்

பட்டுள்ள திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளித்தல்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 13]

லுக்கு நிற்கலாம் என்ற உரிமையை பெற்றிருக்கிற அந்த அம்மையார் இன்றைய தினம் ஆட்சியிலே இருக்கிற ஜனதா அரசு, ஒவ்வொன்றாக எம்ரஜென்ஸி காலத்தில் திருத்திய சட்டங்களை எல்லாம் இப்போது மாற்றி வருகின்றோமே, அந்த முறையில் அந்த அம்மையாருக்கு தீர்ப்பு வழங்கிய அந்தச் சட்டத்தையும் இப்போது திருத்த இருக்கிறோம் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கின்ற சூழ்நிலையில் அம்மையார் ஏற்கெனவே அலகபாத் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பின்படி அந்தத் தேர்தல் செல்லாது. மேலும் 6 ஆண்டு காலத்திற்கு திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் தேர்தலில் நிற்க முடியாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, தலைவரவர்களே நீதிமன்றத்தையும் தனது சர்வாதிகார சக்திக்கு உட்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டை, நாட்டை மட்டுமல்ல இந்த நாட்டில் சுதந்திரமாக செயல்பட்ட நீதிமன்றம் தான் சொல்லக்கூடிய முறையிலே செயல்பட வேண்டும் அதற்குத்த படியாக தனது தனயன் சொல்லுகின்ற முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற ஆட்சியை அகற்றி இந்த நாட்டிற்கு மீண்டும் சுதந்திரம் பெற்று, எம்ரஜென்சி காலத்தில் திருத்தப்பட்ட அத்தனையையும் ஒவ்வொன்றாக நாம் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் அத்தனையும் ஒரே நேரத்தில் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே அவர்களுக்கு அந்த அக்கரை இருக்கும். ஆனால் ஜனநாயக அரசு இருந்தால்தான் பாராளுமன்றத்தில் இந்தச் சட்டங்களை திருத்துவதற்கு உள்ள மெஜாரிட்டி இருந்தால்தான் அதைச் செய்ய முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

ஆக ஜனதா அரசு, படிப்படியாக ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் திருத்தி வருகிறது. இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக வழங்கத்தான் வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல நீதித்துறைக்கும் ஏற்கெனவே இருந்த சுதந்திரத் தன்மையையும், தனித் தன்மையையும் வழங்கத்தான் இருக்கிறது.

இப்போது இந்த அவையில் வைத்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாகக் கூட இழந்த சுதந்திரத்தை நீதி மன்றங்களுக்கு வழங்குகிற தீர்மானமாக இது அமைகிறது என்பதை, பாராளுமன்றத்

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் இதைப் பாராட்டி கூறியதைப் போல ஒருவேளை இங்கேயும் இந்திராகாந்தியினுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மன வேதனையோடு சில கருத்துக்களையும் கூறி இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கும் பயன் தரக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஆகவே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நன்றி கூறி, ஏக மனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சபை முன்னால் விவாதத்தில் இருக்கிற 44-வது அரசியல் சட்ட சம்பந்தமாக தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 42-வது அரசியல் சட்ட திருத்த சம்பந்தமாக அதிலே சில நல்லவைகளும், சில கெட்டவைகளும் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் அப்போது இந்தத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் வந்தபோது எங்கள் கட்சியினைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்களையும் வரவேற்று, எதிர்க்கக்கூடிய அம்சங்களை, மனித ஜீவாதார உரிமைகளுக்கு எதிராக உள்ளவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி அதை எல்லாம் கடுமையாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இப்போது இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட 44-வது திருத்தம் பாராளுமன்றத்திலும், அங்கே உள்ள ராஜ்ய சபாவிலும், எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் வரவேற்கக்கூடிய திருத்தமாக, அனைவரும் சேர்ந்து பேசி ஒப்புக்கொண்ட திருத்த மசோதாவாக வந்திருக்கிறது.

இது வரவேற்கக்கூடிய ஒரு திருத்தம். இதிலே மேலும் பல திருத்தங்களைக் கொண்டுவர சகல கட்சியினரைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கக்கூடும். அது சம்பந்தமாக அந்தச் சட்டம் வரும்போது பேசுகிறோம்.

இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நான் இதை வரவேற்பதோடு, மேலும் ஒரே கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த 42-வது திருத்தத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏனைய எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும், பேசியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 மார்ச் 13]

அதிகாரம் வேண்டுமா? நீதிமன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமா? அந்த 42-வது திருத்தம் வருவதற்கு முன்னால் கூட, மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களைக் கொண்டு அடிப்படைச் சட்டங்கள் வரும்போது—குறிப்பாக நிலச்சீர்திருத்தம், தேசிய உடைமைகளுக்கப்பட்டவைகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பது போன்ற பிரச்சனைகளில்—நீதிமன்றம் தடைவிதிக்கும் அளவிற்கு பல நிலைமைகள் இருந்தன. இப்படி பல்வேறு நிலைகளில் கோர்ட்டுகள் தடைகள் போட்ட காரணத்தால் பல சீர்திருத்த, முற்போக்குத் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட முடியவில்லை. ஆகவே, பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்று இருக்கும் கருத்து நீடிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோல், சொத்துரிமை, அடிப்படை உரிமை என்று இருப்பதை மாற்ற இருக்கிறோம் என்று ஜனதா கட்சி அரசாங்கம் வாக்குறுதி கொடுத்தது. இதுவரையில் அது குறித்து மாற்றம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமை என்று வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் பல தடங்கல்கள், பல சிக்கல்கள் அதிலே பெரிய மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்படும் போது கோர்ட்டின் தடை ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அந்த சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமை என்பதைக் குவியாததற்கு ஜனதா கட்சி தேர்தல் காலத்தில் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும், அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அந்தச் சட்டத்திலே வேறு சில நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பற்றி பின்னால் பரிசீலித்துக்கொண்டு வரலாம். ஆகவே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கும் இந்த 44-வது திருத்தத்தை என்னுடைய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த 44-வது அரசியல் சட்டத்திருத்த மசோதாவை உழைப்பாளர் முன்னேற்றக்கழகமானது வரவேற்கின்றது. அப்படி வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் எங்களுடைய கட்சி இந்தத் திருத்தத்திலே ஒரு சில மாறுதல்களைச் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது.

‘in the interest of the nation’

என்று நினைக்கிறது. காரணம், இந்த இந்தியாவினுடைய தேச ஒற்றுமை, மற்ற எதிர்ப்பு சக்திகளாலும் உள்நாட்டிலே இருக்கின்ற தீய சக்திகளாலும், சமூக விரோத சக்திகளாலும், உள்நாட்டின் நலனுக்கும், பாதுகாப்புக்கும் ஆபத்து வரும் காலத்தில் பிரத்யேகமாக சட்டங்கள் போடுவதால் ஒரு நாடு பாதுகாக்கப்

1978 மார்ச் 13] [திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

படும் என்ற வகையிலே ஒருசில சட்டங்களை இந்த 42-வது திருத்தமானது கொண்டு வந்து இருக்கிறது. அதிலே சில திருத்தங்கள் தேவை. காரணம், தேச விரோத சக்திகள் என்று சொல்லக்கூடிய சமூக அமைப்புகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டால் அவர்களால் பேராபத்து ஏற்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சமூக விரோத அமைப்புகளுக்கு வாய்ப்பளிக்காமல் இருக்க இங்கே சொல்லப் பட்டு இருக்கும் ஆர்டிக்கிள் 31(டி) சப்-கிளாஸ் 4 (சி) என்பதை (Has to be retained) நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அது தேசத்தின் நலனுக்குச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மற்றும் இங்கு அரசியல்சட்டத்திலே ஒரு மனிதனின் ஜீவாதார உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் ஜீவாதார உரிமை பறிக்கப்படுமானால் அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நாட்டிலே ஒரு ஆட்சி வருமானால் அந்த ஆட்சியாளர்கள் எந்தவிதமான கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, எந்த கொள்கையினால் மக்களுக்கு நல்லது செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறார்களோ அந்தக் கொள்கைகளை சட்டமாக்கி சட்டத்தின் மூலம் கொள்கைகளை அமுலாக்குகிறார்கள். அதை நாட்டுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் ஐனநாயக அடிப்படையிலே நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற [Fundamental Rights] 'ஃபண்டமென்டல் ரைட்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற அடிப்படை உரிமையில் கை வைக்கும்போது அது ஒரு பேராபத்து ஆகிவிடும்.

ஆர்டிக்கிள் 226 என்பது தனி மனிதனின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படும்போது அவன் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வழி வகுக்கிறது. ஆனால் 42-வது திருத்தத்தின் மூலம் அதை ஒழித்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு தனி மனிதனின் உரிமைக் குரல்வலையை நெரிக்கும்அளவுக்கு பறிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதை யாரும் வரவேற்க முடியாது, அதை கண்டிப்பாக ஒழித்தே ஆக வேண்டும் என்பதில் எங்கள் கட்சி உறுதியாக இருக்கிறது.

மேலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு முன்னால் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று நீதி பெறமுடியாமல் ஆர்டிக்கிள் 226-ஏ என்பதன் மூலம் 'டிபார்ட்' செய்திருக்கிறார்கள். தனி மனிதனின் உரிமை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் அதை நீக்கியாக வேண்டும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய நாட்டில் கொடுக்கப்படுகின்ற தீர்ப்பு திருப்தியளிக்கவில்லை என்றால் Privy Council என்று இங்கிலாந்தில் வைத்திருந்த கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வாய்ப்பிருந்தது. அதைப்போல தனி மனிதன் ஹைகோர்ட்டுக்குச்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச் 13]

சென்று நீதி கிடைக்கவில்லை என்று அவன் கருதினால் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தன்னுடைய உரிமையை நிலைநாட்டும் வாய்ப்பு இருந்தாக வேண்டும். அந்த உரிமை நீக்கப்பட்டது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

114-ஏ ரூலை நீக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் Independence of the Judiciary என்று அதற்கு அர்த்தம். ஒரு நாட்டில் வாழும் தனிப்பட்ட மனிதன் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறான் என்றால், இந்த இடத்தில்தான் நீதி கிடைக்கும் என்று செல்கிறான். அவனுக்கு நீதி தரவேண்டுமென்று நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அப்படி நீதி பெறச் செல்லும் போது, நீதிபதி எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் சுதந்திரமாக தீர்ப்பு வழங்கும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்; பயந்துகொண்டே தீர்ப்பு வழங்கினால் அது சரியான தீர்ப்பாக அமையாது. ஆகையால் நீதிபதிகள் சுதந்திரமாக தீர்ப்புச் சொல்லும் அதிகாரம் படைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பாஸ் செய்த சட்டம் 'டிர்ஷன்ஸ் அண்டு ரூல்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகின்றவைகளை இந்திய யூனியனில் இருக்கிற எந்த ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திலும் — 'ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சர்' — விவாதிக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு போடுகின்ற சட்டத்தைத் தான் கட்டாயம் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும், வேறுவிதமாகச் செயலாற்றக்கூடாது என்றும் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாகாது. மத்திய அரசு போடுகின்ற சட்டத்தின்மீது 'ரூல்ஸ், ரெகுலேஷன்ஸ், டிர்ஷன்ஸ்' பற்றி இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல உரிமை இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் தெளிவாக வரவேற்கிறேன்.

இன்றைக்கு இப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற தீர்மானத்தில் ஒரு குறிப்பை மட்டும் தந்திருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும்போது இத்தனை ஜட்ஜுகள் தீர்ப்பைச் சொல்லவேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதித்து இருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடாது. எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் இருந்து கொள்ளலாம்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

They can constitute a Division Bench having any number of Judges so that they can dispense with justice என்று சொல்லுகின்ற முறையிலே விதிகள் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தைக் கூறி, உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, I rise to offer my remarks on the Constitutional Amendment Bill (Forty-fourth) that is being considered by this House for the purpose of its ratification. Even though I am suffering from high fever I thought that it is my duty to extend my helping hand to the process of administration of medicine to the Body of the Constitution of this country which suffers like my high fever. I think, the Forty-Second Amendment was the most obnoxious law ever enacted by any Parliament or any Legislature in the World.

I rise to speak with mixed feelings of happiness and with gruesome reminiscences of the most darkest day in the history of India. Much has been said about the despicable, detestable, abominable and diabolical aspects of the Amendment and the provisions in regard to the so-called Forty-Second Amendment which was nothing but legislation to butcher the Indian democracy and therefore it is my duty to associate myself with the sentiments expressed by the hon. Members of this House, that it is a most abominable piece of legislation which was put on the Statute Book to perpetuate the political hegemonism in this country and to march the country towards authoritarianism and individualisation of all our public systems. It should be the happy day for us that such a piece of legislation is being removed from the Statute Book from the Constitution of our Country.

When Dr. Ambedkar, the veteran first Law Minister of the Union Government who was considered to be the Father of the Indian Constitution, while speaking on the floor of the Constituent Assembly, submitted that if he were to say—‘if any provision that is sought to be incorporated in the Constitution which can be termed as the heart of the Constitution, as the soul of Democracy, then I will chose Article 32’.

Now that Article 32 has been benumbed and people were asked to close their mouth, tongues of the people were not allowed to tantalise, hands were tied and even the hearts were asked not to beat and if they were to beat, they were to beat according to the whims, fancies and aspirations of the one person who was holding the entire authority in her or his hands.

[Thiru M. A. Latheef] [1978 மார்ச் 13]

Therefore, Mr. Speaker, Sir, this is the happiest day for us in that what has been done to harm the basic Constitution of India is being removed, is being undone and therefore this should be welcomed. The Fundamental Rights were relegated to the background, the so-called Directive principles were given priority and precedence over the Fundamental Rights at the cost of the individual and collective liberties and the freedom of people of this country who voted them to power.

(முற்பகல் 11-30)

With the sanction and mandate received from the people, they tried to strangle the very people who gave them authority to rule this country. Minorities were strangled. Legitimate trade-union activities were curbed by introducing Article 31 (D). Legitimate trade union activities which have been enunciated under Articles 19, 14, 31 of the Constitution of India were sent to cold storage. People could not open their mouths and if anybody could speak, could write giving expression to something, he was penalised like anything.

In the name of family planning, thousands and thousands of Muslims and other minorities were held in the very capital of the Indian Union which has seen so much of turmoil and damages of many imperialistic Governments. Minorities were killed. Their personal laws were sought to be touched in the name of bringing out a common civil code.

The previous Government tried to interfere in the minority character and religious aspirations, religious beliefs and faith of minorities of this country.

In the name of having national language, a common language in this country the very language which had previously flourished in India viz. Urdu, that Urdu language was torn as under and termed as alien language. That was perpetrated by previous rulers and by present rulers also.

That is why I cannot wholeheartedly congratulate the Janata Government in the way in which it has brought this amending Bill in a piecemeal way. They should have tried in a comprehensive way to remove all the distortions that were made in the Constitution of India. But the Janata manifesto declares that it would repeal the entire 42nd amendment to the Constitution that has unfortunately been placed on the Statute Book by the previous Government. But after having made this promise specifically to the electorate and having risen to power, the Central Government gave a promise in the last session of Parliament that a Bill repealing the 42nd amendment entirely would be brought in this session of Parliament that is going on now.

1978 மார்ச் 13] (Thiru M. A. Latheef)

But in the present Bill, the Law Minister in the Centre has miserably failed. He has not kept up his promise. If promises are not kept, as Mrs. Gandhi used to do not to keep up promises, then what is the difference between the present Law Minister and Mrs. Gandhi. If you bring Bills like this in a piece-meal way, repealing some portions of 42nd amendment, what is the use?

THIRU N. SUNDARARAJ: Sir, the hon. Member is talking about Mrs. Gandhi who is not present in this House. I suppose it is irrelevant.

THIRU M. A. LATHEEF: I am speaking about the author of all these distortions. I am entitled to speak. This is not the way in which the hon. Member should try to teach me parliamentary procedure. I am quite within my realm.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு நிமிடம் இருக்கிறது, முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

THIRU M.A. LATHEEF: I am speaking about the head of Government who has been responsible for the rape of the Indian Constitution. I am not making this observation against the Minister

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: May I remind the hon. Member Thiru Latheef that he is suffering from high fever?

THIRU M.A. LATHEEF: Eventhough I am having fever, I am trying to remove the fever of Indian politics.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு நிமிடம்தான் இருக்கிறது, முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

THIRU M.A. LATHEEF:—These are not my own expressions. Even the members who belonged to the Cabinet of Mrs. Gandhi, the former Prime Minister, they have made the same observations having expressed whole-hearted repentance on the floor of the Parliament. The same language, I am expressing now. I want to read one expression in Hindi, which has been used against her.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மற்ற அத்தனை தலைவர்களும் சொன்ன நேரத்துல் முடித்தார்கள். நான் மணி அடிக் கிறேன், இன்னும் பேச முயற்சித்தால் நான் என்ன செய்வது?

THIRU M.A. LATHEEF: One member of Parliament has said

(Thiru M. A. Latheef) [1978 மார்ச் 13]

the most abominable, and despicable thing. (If there is anything abominable in the long history of Indian Nation) It is this

அபமான ஜனக் அத்யாய

which is most despicable and abominable, Chapter, that is the period of regime of Mrs. Indira Gandhi, who not only tried to perpetrate her own rule but also tried most recklessly to bring her son as her political heir.

Therefore, Mr. Speaker, I very much express my gratitude and associate myself with the sentiments expressed by the people, who supported this Bill.

While I support this amending Bill, I would request the Janata Government to bring in an all-comprehensive legislation to remove all the distortions that were perpetrated on the Constitution of India, which strangled the minorities, which butchered democracy and posed a danger to the very soul of democracy. With these words I support the present resolution.

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்ற தேர்தலுக்குப் பிறகு, ஜனதா கட்சி தேர்தல் நேரத்தில் அளித்த வாக்குறுதிக்கேற்ப நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட 44ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவைப் பெற இந்த மாமன்றத்தில் சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வரவேற்று, ஆதரித்து சில கருத்துக்களை சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இதை இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்த நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், அவசர காலச் சட்டத்தால் இந்திய திருநாடு சர்வாதிகார இருகை நோக்கி இழுத்துச்செல்லப்படும் என்ற எச்சரிக்கையை விடுத்தவர் என்பதை நினைவுகூர்வது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு அவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றை இந்த மாமன்றத்தில் படித்துக்காட்டியிருக்கிறேன். நெருக்கடி நிலை என்ற பெயரால் இந்தியாவுக்கு வர விருந்த பேராபத்து அண்மையில் நீங்கிவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கட்டுரை தீட்டியிருந்தார்கள். தாமதமாக இதை உணர்ந்தார்கள் என்றாலும், உணர்ந்து திருந்திக் கொண்டோம் என்ற வகையில் நமக்கு நாமே ஆறுதலைக் கூறிக் கொள்ள முடியும்.

1977-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப் பட்டுள்ள திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளித்தல்

259

1978 மார்ச் 13]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இந்த 42ஆவது திருத்தச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட போது பல கட்சிகளும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்ற போதிலும், என்ன கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதை ஏடுகளில் அன்றைக்கு நாம் காண இயலவில்லை.

நம் மூலைய அவை முன்னவர் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு நாடாளுமன்றத்தில் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் எவை எவை என்று நான் இப்போது தான் அவரைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்ததே தவிர பத்திரிகைகளில் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை அன்றைக்கு நாட்டில் இல்லை என்பதை இன்றைக்கு மெத்த வேதனையோடு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அந்தத் திருத்தங்களில் எல்லா கருத்துக்களும் தங்களுக்கு உடன்பாடானவை என்று அவர்கள் முடிவெடுத்திடவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இன்றைக்கு ஜனதா அணியில் இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சிகள், அவைகளிலுள்ள உறுப்பினர்கள், அவைரும் இந்தத் திருத்தத்தை அல்லது இந்தத் திருத்தத்திற்கு காரணமாக நெருக்கடி நிலையை மிகவும் வன்மையாக எதிர்த்ததின் காரணமாக எவ்வளவு இன்னல்களுக்கு ஆளாக நேரிட்டது என்பதைக் கடந்த கால வரலாற்று ஏடுகள் எதிர்காலத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கத்தான் போகின்றன.

[முற்பகல் 11-40]

எனவே, இந்த விவரங்களிலே எல்லாம் நான் இப்போது நுழைய விரும்பவில்லை. 'தேச விரோதம்' என்ற சொல்லை வைத்துக்கொண்டு, எதிர்க் கட்சிகளை அழித்து விடவேண்டும். தங்களுக்கு எதிராக உள்ள நிறுவனங்கள், தொழிற் சங்க அமைப்புகள், தொழிலாளர்களுடைய உரிமைக்குரல் அனைத்தையும் தீர்த்துக் கட்டிவிடுவது என்ற முனைப்பான முயற்சியை மைய மிட்டிருந்தது. 'தேச விரோதம்' என்ற அந்தச் சொல்லில் யாரைப் பார்த்தாலும், யாரை வேண்டுமானாலும் 'தேச விரோதி' என்று கூறிவிடுவதன் மூலம் அந்தக் கட்சிகளை, அமைப்புகளை, இயக்கங்களை, லட்சியங்களை ஒடுக்கி விடலாம் என்கின்ற அடிப்படை யிலேதான் 42ஆவது திருத்தம் என்ற பெயரில் சில பயங்கரமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

42ஆவது திருத்தம் வருவதற்கு முன்பு எப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை எல்லாம் கொண்டு வரலாம் என்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட சுவரன் சிங் குமுவினர் சில கருத்துக்களைத் தந்து, அதைப்பற்றிய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 13]

விளக்கங்களை நாடு தழுவிய வகையில் எல்லோரும் சொல்லலாம், அனைவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட டார்கள்.

அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நண்பர் மாதவன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, சுவரன் சிங் குழுவினர் தந்திருக்கின்ற கருத்துக்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அறிக்கை தரு மாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அப்படி தயாரிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை நாங்கள் பத்திரிக்கைகளிலே வெளியிட வேண்டு மென்று முயற்சித்தபோது, எல்லோருக்கும் அபிப்பிராயம் வழங்க உரிமையிருக்கிறது, தாராளமாக உங்களுடைய கருத்துக் களை வழங்கலாம் என்று சுவரன் சிங் குழுவினர் கூறியபோதிலும், மத்திய அரசு தன்னுடைய தனிக்கை அதிகாரிகள் மூலம் இப்படி வழங்கப்பட்ட கருத்துக்களை பத்திரிகைகள் வெளியிட முடியாமல் குந்தகமான காரியங்களைச் செய்தது என்பதையும், நாம் இப் போது மறந்து விடுவதற்கில்லை. அந்தக் குழுவின அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டியதை நான் இங்கே படித்து, இந்த அவைக் குறிப்பிலே பதிய வைக்க வேண்டிய, எதிர்கால சரித்திரத்திற்கு மிக முக்கியமானது என்ற வகையிலே பேரவைத் தலைவர் அவர் களின் அனுமதியோடு, சில வரிகளை இங்கே படிக்க விழைகிறேன்.

“கடமைகளை யாரும் எதிர்த்திட மாட்டார்கள். ஆனால் இந்தக் கடமைகளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் வழங்கப் பட்டிருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும், அரசியல் அமைப்புத் சட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகளுக்கும் முரணாகச் செயல்படுத்திட பாராளுமன்றம் சட்டங்களை இயற்றலாம் என்பதும், இதில் நீதி மன்றங்கள் தலையிட முடியாது என்பதும், பேராபத்தாக அமைந்துள்ளன. ஜனநாயக நாட்டில் ஆட்சியின் அதிகார சுழலில் அமிழ்ந்து விடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் அடிப்படை உரிமைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கடமை கள் என்ற பெயரில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளைப் பறிப்பது ஜனநாயகத்திற்கு முரணாகும். கடந்த 26 ஆண்டுகளாக மேற் சொன்ன கடமைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் குறிக்கப் படாமலேயே சட்டங்களின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. அண்மை காலத்தில்தான் கடமைகள் என்ற பெயரில் அடிப்படை உரிமைகளைத் தகர்த்திடும் போக்கு எழுந்துள்ளது.”

என்று அந்தப் பரிந்துரை நூலின் முன்னுரை விளக்கம் கொடுக் கிறது.

நண்பர் திரு மனோகரன் அவர்கள், அன்றைய பாராளு மன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—யார் அந்தக்

1978 மார்ச் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கருத்தை முன்னால் சொன்னார்கள் என்ற போட்டிக்கு நான் வரவில்லை. 11-8-1976 அன்று வெளியிடப்பட்ட அந்த நூலில் வெகு தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

சுவரன் சிங் குழுவின் சிபார்சில்,

“இறையாண்மை வாய்ந்த ஜனநாயக, மத சார்பற்ற, சோஷலிச குடியரசு”

என்று இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டதை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கார்பிலே அளிக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையில்,

“இறையாண்மை வாய்ந்த, ஜனநாயக, மத சார்பற்ற, சோஷலிச கூட்டாட்சி குடியரசு”

என்று அமைய வேண்டுமென இந்தக் குழு வற்புறுத்துகிறது என்று அப்போது தெளிவாகக் சொல்லப்பட்டது. இந்தக் கருத்தை இன்றைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் நாடாளுமன்றத்திலே எடுத்து வாதாடியிருக்கிறார்கள். இதைக் கேட்கவே எனக்கு இன்பமாக இருக்கிறது.

கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், தானாகவே மாநில சுயாட்சித் தத்துவமும் அதிலிருந்து பிறந்து விடுகிறது. மாநில சுயாட்சி அமைப்பும் அதோடு இணைந்தது தான். கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்ட அமைச்சர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வாதாடினாலும்கூட, கூட்டாட்சியை ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, ‘மாநில சுயாட்சியை எதிர்ப்பது, ‘எப்படி ஒரு அணு காசுக்குள், காலனையும் அடங்கியது’ என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னாரோ, அதைப்போல் கூட்டாட்சித் தத்துவத்தில் மாநில சுயாட்சியும் அடங்கியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் கூட்டாட்சி என்ற சொல்லும் அதிலே இருக்கவேண்டுமென்று அன்றைக்கே நாங்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம்.

ஆனால் இப்படி கூட்டாட்சி, சுயாட்சி என்கிற இந்த வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படுகிற நிகழ்ச்சிகள், இவைகள் மக்கள் மத்தியில் பரவிவிடாமல் தடுக்க அல்லது இந்த வார்த்தைகள் தத்துவங்களுக்கு மக்களிடத்தில் செல்வாக்கு வந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள, தங்களுடைய பிரச்சார பலம் போதாது என்ற காரணத்தால் தான் நெருக்கடி காலத்திலே தேச விரோத நடவடிக்கைகள் என்ற பெயரால் அதைத் தடுக்க முனைந்தார்கள். 44-வது திருத்தத்தின் மூலம் அந்த நடவடிக்கை இப்போது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 13]

தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது. 44-வது திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேச காரணமே, இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்க்கட்சிகள் ஆளாக்கப்படத் தேவையில்லை என்ற மகிழ்ச்சியால் தான்.

ஆயினும் சட்டத்தின் மூலமாக இல்லாவிட்டாலும் இன்றைக்கு பிரச்சாரத்தின் மூலம் நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்பதை இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்த்து வேண்டும்.

இந்தி மொழித் திணிப்பு கூடாது என்று நாம் அனைவரும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒருமுகமாகக் கருதுகிறோம். நேற்றைய தினம் கோவையில் நடைபெற்ற ஜனதா கட்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் வாசகத்தைப் படிக்கிற நேரத்தில் 'தமிழ்நாட்டில் பிரிவினை பிற்போக்கு சக்திகள் மொழி வெறியைத் தூண்டி விடுகின்றன' என்று தீர்மானத்தின் வாசகம் அமைந்திருக்கிறது. ஆக, தமிழ் மொழி காப்பாற்றப்பட வேண்டும், தமிழர் நலன்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், அதற்கு வேற்று மொழி ஆதிக்கம் வரக்கூடாது. இந்தி மொழித் திணிப்பை ஏற்க மாட்டோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில் அப்படி சொல்லுகிற அனைவரும் பிரிவினைச் சக்திகள், பிற்போக்குச் சக்திகள் மொழிவெறியைத் தூண்டுகிறவர்கள் என்ற வகையில் தமிழ் நாட்டில் ஜனதா கட்சி மாநாட்டில் தீர்மானம் போடப்படுகிறது. நெருக்கடி காலத்தில் சட்டத்தை வைத்துச் செய்தார்கள், இப்போது பிரச்சாரத்தின் மூலம் செய்கிறார்கள். இரண்டுக்கும் இடையே பெருத்த மாறுபாடோ, முரண்பாடோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இன்றைகு நிகழ்ச்சி—12-ஆம் தேதி ஜனதா கட்சித் தீர்மானம் போடுகிற அதே நேரத்தில் புதுடில்லியில் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி — இந்திரா காங்கிரஸ் அல்ல—காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி கூடி அவர்கள் போடுகிற தீர்மானத்திலே 'இந்தியாவிலே ஜனதா கட்சியும், இந்திரா காங்கிரஸும் பிராந்திய, பிற்போக்கு வகுப்புவாதக் கெரள்கைகளைக் கொண்டவை' என்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இந்தித் திணிப்பை எதிர்க்கிறவர்கள் பிரிவினை வாதிகள், பிற்போக்கு வாதிகள், மொழிவெறியைத் தூண்டிவிடுகிற சக்திகள் இன்று இங்கே உள்ளவர்களைப் பற்றி ஜனதா தீர்மானம் போடுகிறது. அதே நேரத்தில், இவர்களைப் பற்றி அதே நாளில் 12-ஆம்-தேதி புதுடில்லியில் 'பிற்போக்கு, பிராந்திய வகுப்புவாத சக்திகள்' என்று தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லக் காரணம், அரசியல் காலத்திற்கு காலம் எப்படி ஆகாயத்தில் அலைகிற மேகங்கள் அடிக்கின்ற காற்றிற்கு ஏற்ப உரு மாறுகிறதோ அதைப் போலவே மாறுகின்றன என்பதற்கு இவைகள் அடையாளங்கள்

1978 மார்ச் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்றாலும்கூட, ஒரு கட்சியினுடைய கொள்கைகளை கோட்பாடுகளை எடுத்திச் சொல்லுகிற எண்ணங்களை ஒத்துக் கொள்ள இயலாத நிலையில் அதற்கான ஆதாரங்களை, கருத்துக்குக் கருத்து மோத விடுகின்ற நிலைமைகளை எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன்.

ஒட்டு மொத்தமாக பிரிவினை வாதிகள், பிற்போக்கு வாதிகள் மொழி வெறியைத் தூண்டிவிடுகின்ற சக்திகள் என்று கூறுவதன் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுவிட முடியாது. என்னதான் அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் செய்தாலும் மையக் கருத்தி லிருந்து அகன்றுவிடக் கூடாது. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தேசிய இனங்களின் உரிமைகள், பல்வேறு தேசிய இனங் களின் கலாச்சாரங்கள், பல்வேறு தேசிய இனங்களின் பண்பாடு கள் காப்பாற்றப்பட அரசியல் சட்டத்திலே இடம் இருக்க வேண் டும் என்று நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் சொன்னேன்—அரசியல் அலைகள் எப்படி காற்றடிக்கின்ற திசை யில் எப்படி எல்லாம் மாறுகின்றன என்று குறிப்பிட்டேன்.

இப்போது இருக்கும் வேடிக்கை என்னவென்றால், அருமை நண்பர் உமானாத் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் 42-வது திருத்தம் அனைத்தையும் 44-வது திருத்தம் தீர்த்துவைத்துவிட்டதா என்றால் இல்லை. தீர்த்து வைக்க முடியாத அளவிற்குப் பல சங்கடங்கள் இருப்பதை நடைமுறையில் நாம் உணர முடியும். அதற்கு நாடாளுமன்றத்தில் எத்தனை வாக்குகளைப் பெறவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் கருதி இதை— முள்ளில் போட்ட துணியை மெல்ல மெல்ல எடுப்பது போல இன் றைக்கு ஜனதா அரசு மற்ற எதிர்க் கட்சிகளைக் கூட்டி வைத்து மெல்ல மெல்ல செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. என்பதற்காகப் பாராட்டைத் தெரிவித்தாலும், இந்திரா காந்தி ஆண்ட நேரத் தில் ஜனதா கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னதெல்லாம் 'வெளிநாட்டு அபாயம் இந்தியாவிற்குவந்தால் மட்டுமே அவசர நிலைப் பிரகட னத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்; உள்நாட்டு அபாயம் என்று சொல்லி அவசர நிலையைப் பிரகடனப்படுத்தக் கூடாது' என்று வலியுறுத்தி வந்தார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை அப்படியே தலை கீழாக மாறியிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் உள்நாட்டு அபா யம் என்று சொல்லி நெருக்கடி நிலையைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று அன்று ஜனதா கட்சி சொல்லிற்று.

அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டு வந்தது. அன்று நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டு வந்த காங்கிரஸ் கட்சி இன்றைக்கு எதிரில் அமர்ந்து கொண்டு, 'வெளிநாட்டு அபாயம் வந்தால் தான்' நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கலாம், உள்நாட்டு அபாயம் என்று சொல்லி நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கக்கூடாது, என்று வாதிடு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 மார்ச் 13]

கின்ற அளவிற்கு காங்கிரஸ் கட்சி வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஜனதா கட்சி தன்னுடைய அன்றைய நிலையிலிருந்து மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-50]

அது மாத்திரமல்ல, நண்பர்கள் பலரும் இங்கே எடுத்து காட்டியதைப் போலவும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களும் திரு. சுப்பு அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைப் போலவும், இந்தத் திருத்தங்கள் மட்டும் போதாது, இன்னும் பல திருத்தங்கள் தேவை. மத்திய மாநில உறவுகளைச் சீர்படுத்த, மத்தியில் கூட்டாட்சியும் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சியும் தேவை என்ற அடிப்படையிலே திருத்தங்கள் தேவை அரசியல் சட்டத்திலே என்பதை நாம் இன்றைக்கு வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்கள் இங்கே பேசிய நேரத்திலே சொன்னார்கள், சிக்கிம் பிரச்சினையில் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள், நான் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டக் கேள்விகளுக்கு அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சர் பதில் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்பு களைப் பார்த்தேன். அன்றையதினம் நான் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் கல்வியமைச்சராகவிருந்த அவை முன்னவராக இருந்த இன்றைய தினம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே அவைத் தலைவராக இருக்கின்ற நாவலர் இந்த அவையில் ஆற்றிய உரையில் பதில் அளித்து இருக்கிறார், அதை அப்படியே படிக்கிறேன்.

‘மாநில சுயாட்சியை இன்றும் கேட்கிறோம், அன்று எவ்வளவு அழுத்தத்திருத்தமாக மாநில சுயாட்சி கேட்டோமோ அப்படியே இன்றும் கேட்கிறோம். இந்தச் சிக்கிம் பிரச்சினைக்குப் பிறகு அதை இன்னும் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்க முடியும். எப்படி அரசியல் சட்டத்தை இந்தச் சிக்கிம் இணைப்பிற்காகத் திருத்தி மாற்றியமைக்கிறோமோ அதே போல் அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற முடியாது என்பதல்ல, மாற்ற முடியும். மாநில சுயாட்சி உரிமையை நாம் கேட்கலாம். 21 மாநிலங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இனிமேல் 22 மாநிலங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிற நிலை தான் வரும்.

மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கும் இந்த சிக்கிம் பிரச்சினைக்கும் இடையே எந்தவிதமான இடர்பாடும் ஏற்படவில்லை. பாண்டிச் சேரி, கோவா, டையூ, டாமன் போன்றவை இந்தியாவோடு சேர்ந்தன. இப்போது சிக்கிம் சேருகிறது. திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி நேபாளம், பூடான்,

1978 மார்ச் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திபெத் போன்ற மற்றப் பகுதிகளும் சேர்க்கப்படும் நிலை வந்தால் நல்லதுதான். அப்போது அவைகளுக்கும் சேர்ந்து நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்கலாம். ஆனால் அந்தப் பிரச்சினைக்கும் இந்தப் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தமில்லை. அது எப்போதும் அழுத்தத் திருத்தமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்பிக்கை இழந்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். 'இடம் மாறினால் நம்பிக்கை மாறலாம், சூழ்நிலை மாறினால் நம்பிக்கை மாறலாம், கவனிக்க வேண்டும். 'இடம் மாறினால் நம்பிக்கை மாறலாம் சூழ்நிலை மாறினால் நம்பிக்கை மாறலாம், என்று நாவலர் பேசியிருக்கிறார்.

அன்றைக்கு நாவலர் அவர்கள் இதே அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது யார் இடம் மாறியதைப்பற்றியோ எந்தச் சூழ்நிலை மாறியதைப்பற்றியதோ அல்ல, எடுத்து வைக்கப் பட்ட வாதங்கள், ஆட்கள் பேசுவதல்ல, எடுத்து வைக்கப்பட்ட அறிவுரைகள், எடுத்து வைக்கப்பட்ட வாதங்கள், வலிவான வாதங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாடாளுமன்றத்திலே வலியுறுத்திய அந்தக் கொள்கை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அந்தக் கொள்கை வலியுறுத்தப்படுகிற வகையிலே மாநிலங்களிலே சுயாட்சி அமைகின்ற வகையிலே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்.

தேச விரோத சக்திகள் என்ற பெயர் சூட்டி கட்சியை தடை செய்து விடக்கூடிய ஆபத்து வந்துவிடுமோ கட்சியைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே அகில இந்திய என்ற சொல்லை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அகில இந்திய என்று சேர்த்துக் கொண்டாலும் எங்கனையும் உங்கனையும் சேர்த்துப் பிராந்திய கட்சிகள் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தருகின்ற பரிசோ, தருகின்ற பட்டமோ, சூட்டுகின்ற பெயரோ நம்மைப்பற்றிய அவர்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றிவிடாது. அகில இந்திய அளவிலே இருக்கின்ற கட்சிகள்கூட, அகில இந்திய என்ற அடைமொழியைப் போடுவதில்லை. உதாரணமாக மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உண்மையில் ஒரு அகில இந்திய கட்சியாக இருந்தபோதிலும் தேவையில்லாமல் அகில இந்திய என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது அகில இந்திய என்பது இல்லாமல் அதிலிருந்து மாறி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரிலேயே நீங்கள் வழங்கலாமா என்று யோசிக்கலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் பொறுத்தவரைக்கும் சி.பி.ஐ.(எம்.) என்றுதான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) என்று தான் போடுகிறோம்.

[1978 மார்ச் 13]

திரு. மு. கருணாநிதி : பெயர் போடப்பட்டுள்ளது. நான் அதைத் தான் மிக ஜாக்கிரதையாகச் சொன்னேன் அவர்கள் சொல்கிறபோது யாரும் அனைத்திந்திய சி.பி.ஐ.(எம்) என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் இங்கே பேசும்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று தவறாமல் சொல்கிறார்கள், அப்படிப் போட்டும் கூட பயனில்லை என்பதும் நம்மை மாநிலக் கட்சிகள் என்றுதான் கருதுகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்து, இப்படிப் பட்ட திருத்தங்கள் மேலும் மேலும் வருகின்ற நாளை எதிர்பார்ப்போம், மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு சுயாட்சித் தமிழகம் அமையும் திருத்தங்கள் வருகின்ற அந்த நன்னாளை எதிர்பார்ப்போமாக! அதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபடுவோமாக!

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசிய போது அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும், தி.மு.க.வுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை சுட்டிக் காட்டினார்கள். அகில இந்திய என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டு அண்ணா தி.மு.க. என்றே அழைப்பதில் தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த வித்தியாசத்தை ஒழிப்பதற்கு அவர்கள் கட்சியை அகில இந்திய தி.மு.க. என்று சூட்டிக் கொண்டாலும் அதுவும் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் எந்தப் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டாலும் இரண்டும் ஒரே சூட்டையிலே ஊறிய மட்டைகள் என்றுதான் நீங்கள் சொல்லப்போகிறீர்கள்.

***THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR. -**
Mr. Speaker, Sir, I must express my sense of gratitude to the Members of this House, particularly the Hon. Member Thiru K. Suppu, Hon. Members Thiru O. S. Velusamy, Thiru R. Umanath, Thiru J. James, Thiru S. Alagirisamy and Thiru Margabandu and the Hon. Leader of the Opposition, Thiru M. Karunanidhi.

Excepting for some slight, rather slender discordant note sounded by Mr. R. Margabandu in respect of Article 31-D, the entire House has been unanimous in lending its support to the Resolution as it stands. Even Thiru Margabandu, in the end has expressed his wholehearted support to the Resolution as framed and placed before this House. In my view one of the worst apparatus, one of the worst instruments of tyranny, one of the worst features of what I call, personal absolutism has been incorporated into the Constitution of

1978 மார்ச் 13] [திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார்]

India which incorporation has devalued and defaced the entire constitution itself. This Article 31-D is a monstrous distortion embodied in this Article 31-D which has been probably designed to kill all political dissents in this country.

Kindly look at its history somewhere about 25th June 1975, when the emergency was proclaimed. Your fundamental rights have been obliterated out of existence like Articles 14, articles 19 and all that. You cannot go before any High Court or Supreme Court and say "well I have fundamental rights or the right associate myself in this innocent pursuit of expressing my dissent or exercise my rights to speak, which is embodied in Article 19."

Therefore in this political democracy which is supposed to exist in this country under the Republican Constitution of India, there must be a right to express dissent, as no parliamentary democracy can survive without political dissent. The very root, the very enriching root of any democracy in any country is political dissent and Political dissent must be sanctified in any Constitution.

Even the latest Constitution of Soviet Russia has embodied the fundamental rights of speech and expression. Therefore this Article 31-D was really evolved and designed to kill this political dissent and I am very happy to observe and to submit that this monstrous distortion embodied in Article 31 (D) is done away with, so that political dissent might flourish, survive and grow and then, become what is called a part of the texture of the Indian Political Democracy.

Thiru Latheef was rather emotional in his denunciation of the unseemly protest features that have been brought into existence by these few Articles which have now been covered by this Resolution. I think evidently my friend Thiru Latheef must have been rightly insensed at the outrageous perpetration of atrocities in the name of the Turkman Gate Demolition of the hutments. I do not know how many of you have gone through the Resolutions, the speeches, the brief speeches which were reported in the First Congress Working Committee meeting immediately after the last General Elections in March.

(நண்பகல் 12.00)

I would recall the times when the Congress was still a united body when there has been no split in the Congress party into Chavan Group or Indira Group. In the first Congress Working Committee Meeting I beg

[திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார்] [1978 மார்ச் 13]

leave to recall, there was the unique feature of the Congress organisation sending out various observers to various States and then make a study of the reasons for their defeat and make a report to the Working Committee. I think there was only one paper that carried the feature—this extraordinary feature of that report, I think Mr. Nimbalkar was sent to one State. Some other Congress Members were sent to other States like that.

The first Working Committee's proceedings where these observers have made their reports would constitute the worst declamation, the worst criticism, the most damaging and the most denunciatory chapter regarding the activities of the Congress dictatorship from the days of the Emergency or even from the days of the split from 1969 itself. Some of the intellectual friends who have got time to go through these speeches will really agree with me that it constitutes, what I call the most damaging indictment of the Congress tyranny from the days of Emergency right down to the day of total defeat in the general Elections held in March 1977. It is worthwhile preserving that indictment even for future historians, so that they can remind themselves of the worst features of the tyranny and the personal absolutism of these people who dominated the organisation of the Congress and who were responsible for bringing these, what I call the monstrous and ugly distortions in the Indian Constitution which has been devalued and defaced beyond recognition as it were.

Gentlemen, I would like to express one thing. I was one who always felt a tremendous amount of mental unrest, disquiet and unhappiness. That is the background of which I am striking a personal note. Ammar Anna and myself, were discussing as early as 1963-64. Probably Anna had the premonition that one day such a tyranny might envelop—such a dark tyranny would envelop the entire country, might sweep his country and sweep away the citizens' rights. So, once he told me Do not bother Narayanaswamy about the citizens' rights about property—when I drafted the entire Constitution of our Human Rights' Association the Indian capitalist or the Indian richmen—the richmen in India—they know how to protect their property—but all other rights must be preserved.

Anna had the unique privilege and distinction of inaugurating this Association and I was an humble spectator in that inaugural ceremony with this background from 1963-64 and with innate love of

1977-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி நான்காவது 269
திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்
பட்டுள்ள திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளித்தல்

1978 மார்ச் 13] [திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார்]

human. liberties, you can imagine my mental anguish, disquiet and misery during those twenty months. (interruption) I was one who apprehended a midnight knock sometimes. Fortunately—well, well, well—I have been spared and therefore, I could not dilate on the greater miseries that would befall to one who had been detained.

Again I make my humble submission to this House in expressing my debt of gratitude to the whole-hearted support given to this Resolution which will be certainly conveyed to the Government in the Centre in due course. Thank you.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்டார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் பெயர் வித்தியாசத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் ஒன்றைச் சொல்லியிருப்பார் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், ஜனதா அரசு இப்பொழுது உள்நாட்டு அபாயம் வந்தால் அவசர நிலைமை வரும் என்று குறிப்பிட்டதைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏன் அந்த நிலைமைக்கு மாறியிருக்கிறார்கள் என்று ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் இந்த அவைக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும். நான் பணிவோடு கேட்கிறேன், ஏன் அவர்கள் அப்படி மாறவேண்டிய அவசியம் வந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பதில் இல்லை.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இப்போது நமது மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் அவருடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களா அல்லது அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Clause (2) of Article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Forty-fourth Amendment) Bill, 1977, as passed by the two Houses of Parliament and the short title of which has been changed into ‘ The Constitution (Forty-Third Amendment) Act, 1977.’ ”

[1978 மார்ச் 13]

அரசினர் தனித் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(திரு. ரா. உமாநாத் அவர்கள் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கைகளைப் பிடித்துக் குலுக்கிக் கொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம். திரு. உமாநாத், அமைச்சரைச் சற்று விடுங்கள். அவர் மானியம் கேட்கப்போகிறார்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR:

Mr. Speaker, Sir, Thiru Umanath was so much happy and so pleased with my brief speech that he came to congratulate me, and as a part of culture, I must receive his congratulations with a sense of thanks and gratitude.

(6) 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR; Sir, on the recommendation of the Governor,

I move that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,85,71,000 under Demand No.13 Administration of Justice.

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திண்டிவனத்தில் ஒரு சப்-கோர்ட் ஏற்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதிநிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, திருமயம் தாலுக்காவில் உள்ள பொன்னமராவதி நகரில் “முகாம் நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.